ΕΤΟΣ ΣΤ΄. ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (ΚΥΠΡΟΥ) 2 ΙΟΥΛΙΟΥ 1911 ΑΡΙΘ. 274

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Ἡ συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική:

Ἐτησία ἐν Κύπρῳ	Σελλ.	10
Ἑξάμηνος	»	6
Ἐτησία ἐν τῷ ἐξωτερικῷ	»	12
Ἑξάμηνος	»	7

Αἱ ἐπιστολαὶ τῇ Διευθύνσει. — Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται. — ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀγορὰ Κύκκου ἀριθ. 34 — Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρ. 2. — Ὑπεύθυνος Ἰδιοκτήτης ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

Η ΠΕΜΠΤΗ ΝΟΜΟΘ. ΠΕΡΙΟΔΟΣ

Ἐξαιρετικὴν σημασίαν ἔν τε τῇ πολιτικῇ καὶ ἐθνικῇ πορείᾳ τῆς νήσου ταύτης ἔσχον τὰ ἀποτελέσματα τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν τοῦ 1902 διότι ταῦτα ἐπεβεβαίωσαν μὲν τὴν μεγάλην πλειονοψηφίαν ἐν ταῖς προηγηθείσαις ἐκλογαῖς εἰδικῶν ἀντιπροσώπων διὰ τὴν ἐκλογὴν Ἀρχιεπισκόπου, ἣν ἠμφισβήτησε δι᾿ ἀβάσιμων καὶ ἐσκευωρημένων ἐνστάσεων ἡ μειονοψηφία, καθιέρουν δὲ καὶ ἐμπράκτως ἐπεβεβαίωσαν τὸ ἐθνικὸν πρόγραμμα διότι ἀνέδειξαν ἐπιτυχόντας τοὺς προκηρύξαντας αὐτὸ ὑποψηφίους, τεθέντων ἐκ ποδῶν πάντων τῶν ἀντιθέτων.

Κατὰ τὴν περίοδον ταύτην Μ. Ἁρμοστὴς ἐγένετο ὁ Σκῶτος Σὶρ Οὐ. Χαίυνς Σμὶθ ἐκ τῆς Βαρβάδος μετατεθεὶς εἰς Κύπρον ὅστις μέχρι μονομανίας παρεφέρετο ὑπὸ τοῦ πόθου πρὸς κατασκευὴν δημοσίων ἔργων. Ἐλέγετο ὅτι ἐν Βαρβάδος ἐπέσπευσε τὴν κατασκευὴν γεφύρας καὶ ὁδοῦ πρὸ τῆς ἐπικυρώσεως τῆς σχετικῆς πιστώσεως, ἥτις δὲν ἐνεκρίθη καὶ ὑπεχρεώθη νὰ καταβάλῃ βαθμηδὸν ἐκ τῆς μισθοδοσίας του τὰς δαπάνας. Προσηνὴς καὶ φιλόφρων πρὸς πάντας, ὡς εὔστροφος καὶ πολυμήχανος πολιτευτής, μεγάλως ἠνοχλεῖτο ὑπὸ τῆς προφανοῦς ἐν τῇ νήσῳ ἐθνικῆς ἐξεγέρσεως, ἣν ἀντὶ νὰ κατευνάζῃ δι᾿ ἐλευθερόφρονος πολιτείας, ἐξηρέθιζε καὶ ἐπέτεινεν ἔτι δι᾿ ἀντιδράσεως προκλητικῆς κατὰ πάσης ἐθνικῆς ἐκδηλώσεως ἔν τε τῷ Νομοθετικῷ καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ.

Εἶνε ἀληθὲς ὅτι παρέλαβεν ὡς κληρονομίαν παρὰ τοῦ προκατόχου Μ. Ἁρμοστοῦ Σὶρ Οὐ. Σένταλ πᾶσαν τὴν γνωστὴν κακοδιοίκησιν καὶ ἐπὶ τούτοις τὸ φλέγον ἤδη Ἀρχιεπισκοπικὸν ζήτημα, ὅπερ ἠθέλησε νὰ χρησιμοποιήσῃ πρὸς ἰδίους πολιτικοὺς σκοποὺς ἀντὶ νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν λύσιν αὐτοῦ, χάριν τῆς δημοσίας εἰρήνης καὶ τάξεως. Τὸ ζήτημα τοῦτο ἐχρησιμοποίησεν ἵνα ὑποδαυλίζῃ τὰ κομματικὰ πάθη μεταξὺ τῶν διισταμένων μερίδων καὶ κατατρίβῃ τὰς δυνάμεις καὶ περισπᾷ τὴν μέριμναν τοῦ τόπου ἀπὸ τῶν κυβερν. ὑπερβασιῶν, καὶ τὴν πολιτείαν του ταύτην ἀτυχῶς μεγάλως ὑπεβοήθησαν αἱ πλάναι καὶ τὰ πείσματα τῶν ἐν Φαναρίῳ, ἀπετελμάτωσε δὲ τοῦτο κυριολεκτικῶς συστήσας καὶ ἐπιτυχὼν τὴν ἔγκρισιν παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἀποικιῶν τῆς ἀποφάσεως ὅτι ἡ λύσις τοῦ Ἀρχιεπισκοπ. ζητήματος θὰ γένηται μόνον διὰ τῆς ὁμοφωνίας τῶν δύο ἀντιτιθεμένων μερίδων, τοιαύτη δὲ ὁμοφωνία εἶχεν ἀποβῇ τότε ἀνέφικτος.

Οἱ νέοι βουλευταὶ καίτοι τοιοῦτον εἶχον ἀπέναντι αὐτῶν Ἁρμοστὴν οὐδαμῶς ἐξέκλιναν τῆς διαχαραχθείσης καὶ διατυπωθείσης πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς αὐτῶν πορείας. Ὁ ἐναρκτήριος λόγος κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς α΄. νομοθ. συνόδου τούτης διέλαβεν ἐπαγγελίας οἰκονομικὰς καὶ ἐξῆρε τὰ ἀγαθὰ τῆς βρεττανικῆς κατοχῆς διὰ τὴν νῆσον ἡμῶν· εἰς τοῦτον ἀπήντησαν οἱ ἀντιπρόσωποι δι᾿ ἀντιφωνήσεως πρωτοφανοῦς ἐν τῇ μέχρι τότε νεωτέρᾳ πολιτικῇ ἱστορίᾳ τῆς Κύπρου.

Οἱ νέοι ἀντιπρόσωποι τοῦ τόπου διετύπωσαν σαφῶς, ἀπεριφράστως καὶ τορῶς τὴν ἔντονον διαμαρτυρίαν αὐτῶν κατὰ τοῦ Φόρου τῆς Ὑποτελείας, κατὰ τοῦ Ἀκριδ. φόρου, κατὰ τῶν δασικῶν καταπιέσεων καὶ διωγμῶν, κατὰ τῆς βιαίας καὶ ἐκνόμου ἐγγραφῆς καὶ ἐκτιμήσεως νέων κτημάτων, κατὰ τῆς καταθλιπτικῆς εἰσπράξεως τῶν ἀμέσων φόρων, κατὰ τῆς ἀστυνομικῆς ἀκαταστασίας καὶ ἀταξίας καὶ ἐν τέλει διὰ τοῦ νεωτάτου τὴν ἡλικίαν ἐκ τῶν νέων βουλευτῶν διεκηρύχθησαν ἐν αὐτῷ τῷ Νομοθετικῷ Συμβουλίῳ οἱ ἐθνικοὶ πόθοι τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ.

Τὸ τελευταῖον τοῦτο ἐτάραττε σφόδρα τὸ νευρικὸν σύστημα τοῦ πολυμηχάνου Σκώτου Ἁρμοστοῦ, καὶ συχνότατα παρεπονεῖτο κατὰ τῶν ἐθνικῶν βλέψεων τοῦ Κυπρ. λαοῦ, ἃς ἐθεώρει καὶ ἐπεδείκνυε πρὸς τοὺς ἰθαγενεῖς ὡς τὸ μέγιστον πρόσκομμα κατὰ τῆς οἰκονομικῆς εὐημερίας τοῦ λαοῦ.

Καινὸν καὶ εὔτολμον διάβημα τῶν νέων ἀντιπροσώπων τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς νήσου ἐγένετο ἡ πρότασις δι᾿ ἀδρῶν, ἐπιχειρημάτων ὑποστηριχθεῖσα, τῆς καταψηφίσεως τοῦ ἐτησίου Προϋπολογισμοῦ, τοῦθ᾿ ὅπερ θὰ περιῆγε τὴν Κυβέρνησιν εἰς δυσχερῆ θέσιν.

Κατ᾿ εὐτυχῆ συγκυρίαν εἰς τὸν σφοδρὸν τοῦτον ἀγῶνα οἱ Ἕλληνες βουλευταὶ ἔσχον ἐπικούρους καὶ συναγωνιστὰς τοὺς Μωαμεθανοὺς ἐν Κύπρῳ βουλευτάς, καὶ τὸ πρῶτον ἤδη παρέστησαν ὁμόφωνοι καὶ σύμμαχοι Ἕλληνες καὶ Μωαμεθανοὶ ἀπὸ τῆς Ἀγγλικῆς κατοχῆς. Ὁ θάνατος τοῦ ἄγγλου Ἐπόπτου τῆς Παιδείας *Ἰωσίου Σπένσερ*, προήγαγεν εἰς μέσον νέον ζήτημα φλέγον, καθ᾿ ὃ οἱ Ἕλληνες ἠξίουν Ἕλληνα ἐπόπτην, καὶ κατὰ μίμησιν τούτων μωαμεθανὸν οἱ μωαμεθανοὶ βουλευταί, οἵτινες συνεμάχησαν καὶ συνέπραξαν μετὰ τῶν ἡμετέρων τοῦθ᾿ ὅπερ ἐν τοῖς βαρύτατα ἔφερεν ἡ τοπικὴ Κυβέρνησις καὶ ἰδίᾳ ὁ Μ. Ἁρμοστὴς Σὶρ Χαίυνς Σμίθ.

Ὁ Σὶρ Χαίυνς Σμὶθ πρὸς ἀντίδρασιν εἰς τὸν ἡνωμένον ἀγῶνα Ἑλλήνων καὶ Μωαμεθανῶν καὶ ὑπὸ τῆς ἰδίας μονομανίας ἐλαυνόμενος ἀνέλαβε τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφασισθέντων ἤδη ἐπὶ τῆς προκατόχου Ἁρμοστείας καὶ ἐγκεκριμένων ἀρδευτικῶν, λιμενικῶν καὶ σιδηροδρομικῶν ἔργων, ἅτινα ἀντὶ νὰ κατευνάσωσιν, ὡς ἐπίστευεν ὁ πολυμήχανος Σκῶτος Ἁρμοστής, προυκάλεσαν σφοδροὺς ἀγῶνας καὶ ἐπικρίσεις ἐν τῷ Νομοθετικῷ Συμβουλίῳ.

Τὰ λιμενικὰ ἔργα ἐν Ἀμμοχώστῳ ἀνετέθησαν εἰς Ἄγγλους ἐργολάβους καὶ αἱ γενόμεναι δι᾿ αὐτὸ ὑπέρογκοι δαπάναι ἐξήγειραν θύελλαν ἐν τῷ Νομοθ. Συμβουλίῳ, ὅτε μάλιστα ὑπεχρεώθη μετ᾿ ἐπίμονον ἀντίδρασιν ἡ τοπικὴ Κυβέρνησις νὰ καταθέσῃ τὴν ἔντυπον σύμβασιν μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῶν ἐργολάβων, ἐξ ἧς εἶχον ἀποσπασθῆ φύλλα ἢ διαγραφῇ σελίδες ὁλόκληροι διαλαμβάνουσαι τὴν ἐκτίμησιν τῶν μηχανικῶν καὶ τὴν προσφορὰν τῶν ἐργολάβων δι᾿ ὡρισμένα τμήματα τῆς ὅλης ἐργασίας. Τὰ ἀρδευτικὰ χωρὶς ἀσφαλῶν καὶ πειστικῶν δοκιμῶν περὶ τῆς ἐπιτυχίας αὐτῶν ἐπεσπεύδοντο καὶ ἐδαπανῶντο πρὸς ἔργα ἀμφιβόλου χρησιμότητος 70 ὅλοι χιλιάδες λιρῶν καὶ μετὰ τῆς αὐτῆς σταθερᾶς σπουδῆς ἐπεδιώχθη καὶ τοῦ σιδηροδρόμου ἡ κατασκευή.

Σπουδαία συνέπεια τῶν ἐν τῷ Νομοθετικῷ διαμαρτυριῶν καὶ ψηφισμάτων τῶν ἰθαγενῶν ἀντιπροσώπων ἐγένετο ἡ μετὰ φειδοῦς ὁπωσδήποτε κατασκευὴ τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς ἥτις ἐνῷ ἔμελλε ν᾿ ἀπορροφήσῃ ὁλόκληρον τὸ ἐγκεκριμένον ποσὸν μέχρι Λευκωσίας μόνον ἐκτεινομένη, διὰ τῆς γενομένης φειδοῦς ἐπεξετάθη αὕτη μέχρι Μόρφου καὶ οὕτω ἀπεσοβήθη μεγίστη διὰ τὸν τόπον ζημία οἰκονομική.

Ὁ Σὶρ Χαίυνς Σμὶθ οἱονεὶ ὑπὸ ὁδομανίας ἐλαυνόμενος, προσέδωκεν εἰς τὴν ὁδοποιΐαν τὴν μεγίστην ὤθησιν, ἔσχε δὲ τὴν εὐτυχίαν νὰ ἔχῃ ἀρχιμηχανικὸν τὸν κ. Πέλλαμη μηχανικὸν διακεκριμμένον καὶ εἰς ἄκρον δραστήριον καὶ φιλόπονον, ὅστις καὶ τὰς κλίσεις τῶν παλαιῶν ὁδῶν ἀποτόμους οὔσας ἐπράϋνε καὶ τὰς νέας τοιαύτας πολλῷ τεχνικώτερον κατεσκεύασε, μεγάλως δ᾿ ἐπωφελήθη ἡ Κυβέρνησις τὴν ἐπικρατήσασαν σιτοδείαν, δι᾿ ἣν ἐγένοντο ἔργα ἀνακουφιστικά, δι᾿ ἃ τὸ ἡμερομίσθιον εἶχε κατέλθῃ μέχρι τριῶν καὶ δύο ἔτι γροσίων.

Ἡ πρεποῦσα ἐξέγερσις τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ οὐκ εἴα καθεύδειν τὸν πολυπράγμονα Σκῶτον Ἁρμοστήν, ὅστις πρὸς ἀντίδρασιν ἵδρυσεν ἀγγλικὴν Σχολὴν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀγγλικανοῦ πρεσβυτέρου κ. Νιουχαμ καὶ προεκήρυξε δωρεὰν τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἀγγλικῆς κατὰ τὰς διακοπὰς τοῦ θέρους εἰς τοὺς Ἕλληνας διδασκάλους καὶ ἐπὶ τούτοις ἐθέσπισεν ἄνευ οἱασδήποτε ἐγκρίσεως τοῦ Συμβουλίου τὴν χορηγίαν ἐπιμισθίου 10 ο)ο ἐπὶ τῆς μισθοδοσίας εἰς τοὺς διδάσκοντας τὴν Ἀγγλικὴν διδασκάλους ἐν πόλεσι καὶ ἐν χωρίοις εἰς τὰ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν αὐτῶν σχολεῖα. Εἰς τὴν ἀπόπειραν ταύτην πρὸς εἰσαγωγὴν τῆς Ἀγγλικῆς εἰς τὰ ἀγροτικὰ σχολεῖα προσέθηκεν ὁ Σὶρ Χαίυνς Σμὶθ ἑτέραν ἀπόπειραν προσπαθήσας κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Νομοσχεδίου νὰ παρεισαγάγῃ διάταξιν ἐν αὐτῷ καθ᾿ ἣν τὰ διδακτικὰ βιβλία θὰ ἐτίθεντο ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τῆς Κυβερνήσεως.

Πάντα ταῦτα ἤγειραν θύελλαν ἔν τε τῷ Νομοθετικῷ καὶ παρὰ τῷ λαῷ, καὶ ἐνῷ οἱ νομοθέται διὰ σφοδρῶν ἀγορεύσεων καὶ δριμέων καὶ ἐντόνων ψηφισμάτων ἀπέκρουον ἐρρωμένως τὰς κυβερνητικὰς ἐπιβουλάς, ὁ λαὸς συνεκρότει πολυπληθῆ συλλαλητήρια καὶ ἐπεκρότει ψηφίσματα δι᾿ ὧν διεδήλου τὴν σφοδρὰν μὲν ἀγανάκτησίν του κατὰ τῶν κυβερν. ἐπιβουλῶν κατὰ τῆς ἐθνικῆς του παιδείας ἀπῄτει δὲ ἐντόνως τὸν διορισμὸν Ἕλληνος Ἐπόπτου διὰ τὴν Ἑλληνικὴν παιδείαν ἐν τῇ νήσῳ. Ἡ ἐπίμονος καὶ σκαιὰ τῆς Κυβερνήσεως ἀντίδρασις κατὰ τῶν εὐγενεστέρων αἰσθημάτων καὶ πόθων τοῦ τόπου ἐπέτεινε τὴν κοινὴν ἀγανάκτησιν καὶ ὀργὴν ὁλοκλήρου τοῦ πληθυσμοῦ τῆς νήσου, ἣν ἐξεδήλωσαν ἐντονώτατα οἵ τε Ἕλληνες καὶ οἱ Μωαμεθανοὶ ἀντιπρόσωποι τοῦ τόπου ὁμοφώνως συνυπογράψαντες καὶ διαβιβάσαντες τηλεγραφικὴν διαμαρτυρίαν καὶ καταγγελίαν ἐπὶ κακοδιοικήσει τῆς νήσου ζητοῦντες ἵνα κατέλθῃ ἐξ Ἀγγλίας ἔκτακτος Ἐπιτροπεία πρὸς ἐξέτασιν.

Τὸ διάβημα ὑπῆρξε πρωτοφανὲς διὰ τὴν Ἀγγλικὴν κατοχὴν κατέπληξε δὲ κυρίως τοὺς κρατοῦντας ἡ ὁμοφωνία καὶ στενὴ προσέγγισις τῶν δύο ἀπ᾿ αἰώνων ἀδιαλλάκτως διισταμένων στοιχείων, Ἑλλήνων καὶ Μωαμεθανῶν. Ὁ μακιαβελλικὸς Ἁρμοστὴς ὑποθάλπων τὴν διάστασιν καὶ ἀντίθεσιν μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων διὰ τῆς παρατάσεως τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος, ἐπεδόθη τόρα ὅλαις δυνάμεσι εἰς τὴν διάσπασιν καὶ ἐξόντωσιν τῆς ὁμοφωνίας καὶ συμπράξεως Ἑλλήνων καὶ μωαμεθανῶν κατὰ τῆς Κυβερνήσεως. Προσηταιρίσθη μερίδα τινὰ τῶν νέων μωαμεθανῶν οἵτινες καταδημαγωγοῦντες τὸν μωαμεθανικὸν ὄχλον τῆς Λευκωσίας ἐκήρυττον ὅτι οἱ μωαμεθανοὶ βουλευταὶ συνειργάζοντο μετὰ Ἑλλήνων ὑπὲρ τῆς ἑνώσεως τῆς Κύπρου μετὰ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐν συλλαλητηρίῳ ἐν τῷ τεμένει τῆς Ἁγ. Σοφίας ἡ συκοφαντία ἐπεβεβαιοῦτο διὰ τῆς ἐπιδείξεως ἀγγλικῆς ἐφημερίδος διαλαμβανούσης δῆθεν τὰ τῆς προδοσίας τῶν μουσουλμάνων βουλευτῶν. Αἱ συκοφαντίαι αὗται οἵτινες καὶ εἰς Κων)πολιν διεβιβάσθησαν ἐξηρέθισαν τὸν λαὸν τοσοῦτον ὥστε μικροῦ ἐδέησε νὰ φονεύσωσι αὐτοὺς οἱ φανατικώτεροι ἐκ τοῦ ὄχλου. Καίτοι οἱ ἠθικοὶ αὐτουργοὶ τῶν κινημάτων τούτων ἦσαν μουσουλμᾶνοι ὑπάλληλοι κυβερνητικοὶ καὶ κατεγγέλθησαν ἐν συνεδρίᾳ τοῦ Νομοθετικοῦ οὐδεμίαν ὑπέμειναν τιμωρίαν οὐδὲ ἐπιτίμησιν παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἥτις διὰ τοῦ Ἀρχιγραμματέως ἐδήλωσεν ὅτι οἱ ὑπάλληλοι εἶναι ἐλεύθεροι περὶ τὴν ἐκδήλωσιν τῶν νομοταγῶν φρονημάτων των.

Εἰς ἀπάντησιν τῆς ὁμοφώνου καταγγελίας τῶν ἰθαγενῶν ἀντιπροσώπων κατὰ τῆς Ἁρμοστείας τοῦ Σὶρ Χαίνς Σμὶθ ἐπὶ κακοδιοικήσει καὶ εἰς τὰ ἀλλεπάλληλα ψηφίσματα διαμαρτυριῶν τοῦ Νομοθ. Συμβουλίου ὁ ἐπὶ τῶν Ἀποικιῶν Ὑπουργὸς κ. Ἰωσὴφ Σάμπερλαιν ἀπηύθυνε δριμὺ καὶ τραχὺ τὸ ὕφος διάγγελμα δι᾿ οὗ ὁ φόρος τῆς ὑποτελείας ἐκηρύσσετο ἐπιβεβλημένος εἰς τὴν Κύπρον, ὑποχρέωσις ἀπὸ τῆς σχετικῆς Συμβάσεως ἀπορρέουσα, διεκηρύττετο ὅτι οὐδεμίαν ἔχει πρόθεσιν ἡ Βρεττανικὴ Κυβέρνησις ὅπως καταλίπῃ τὴν Κύπρον καὶ ἰσχυρίζετο ὅτι τὴν μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἕνωσιν τῆς Κύπρου δὲν ἐπεδοκίμαζεν ἅπας ὁ λαὸς τῆς νήσου.

Τὸ διάγγελμα τοῦτο ὡς Ποσειδώνιος τρίαινα συνετάραξε μέχρι τούτου τὸ τεταραγμένον ἄλλως τε λαϊκὸν πέλαγος ἐν Κύπρῳ καὶ προεκάλεσε πάνδημα συλλαλητήρια καθ᾿ ἅπασαν τὴν νῆσον ὑφ᾿ ὧν ἐψηφίσθησαν ἐνθουσιώδη ψηφίσματα, δι᾿ ὧν ὁ Κυπριακὸς λαὸς διεμαρτύρετο ἐντονώτατα κατὰ τῆς ἀμφισβητήσεως τῶν ἐθνικῶν αἰσθημάτων καὶ φρονημάτων αὐτοῦ καὶ διεκήρυττεν ὅτι *οὐδεμία δύναμις ἐγκόσμιος οὔτοι ἱκανὴ νὰ καταστείλῃ τοὺς μυχαιτάτους ἐθνικοὺς πόθους αὐτοῦ.*

Εἰς ἐπίμετρον τῆς κεκρυφωθείσης ταραχῆς καὶ διεγέρσεως ἐπῆλθε καὶ ἡ ἀπειλὴ ἐποικισμοῦ πολλῶν χιλιάδων ἑβραίων εἰς Κύπρον, ἥτις ἐθεωρεῖτο ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων Σιωνιστῶν ὡς ἐγγύτατος σταθμὸς διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν Ἑβραίων ἐν Παλαιστίνῃ.

Ἀπ᾿ ἄκρου εἰς ἄκρον συνετάραττε τὴν νῆσον σφοδρὸς ἐθνικὸς καὶ πολιτικὸς ὀργασμὸς καὶ τάραχος ὅστις συνετέλεσεν εἰς τὴν μάλιστα εὐοίωνον ἐξέγερσιν τῆς κοινῆς γνώμης καὶ τὴν σύντονον καὶ ἀκατάπαυστον ἔξαρσιν τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος τοῦ λαοῦ.

Τῶν πατριωτικῶν τούτων ἀγώνων παρέμενεν ἀτυχῶς ἀμέτοχος ἡ μειονοψηφία τῶν ἀρχιεπισκοπικῶν ἐκλογῶν, οὐχὶ δι᾿ ἔλλειψιν φιλοπατρίας ἀλλ᾿ ἐκ κομματικῆς ἀντιθέσεως καὶ προσωπικοῦ ὑπολογισμοῦ, ἐκρατεῖτο δυστυχῶς μακρὰν ὑπὸ τῶν ἡγετῶν αὐτῆς, ἀντιδρώντων παθητικῶς κατὰ τῆς ὅλης ἐθνικῆς, πολιτικῆς καὶ κοινωνικῆς ἐν τῇ νήσῳ κινήσεως κατὰ Κυβερνήσεως ἀπὸ συστήματος καὶ πείσματος σφόδρα ἀντιδραστικῆς.

Ἀποτέλεσμα τῶν πολυμερῶν καὶ ἀδιαλείπτων τούτων ἀγώνων ἐγένετο ἡ ἔπαρσις τῶν Ἑλληνικῶν σημαιῶν ἐπὶ παντὸς κωδωνοστασίου καὶ Σχολείου, δάση σημαιῶν ἐθνικῶν κατὰ πάντα τὰ συλλαλητήρια καὶ τὰς ἐθνικὰς ἢ ἄλλας πανηγύρεις καὶ πανταχοῦ ἀνὰ τὴν νῆσον ἡ ζωηρὰ ἐκδήλωσις πατριωτικοῦ παροξυσμοῦ, ὅστις κατὰ τὴν ὁμολογίαν τοῦ ἐπὶ τῆς Δάουνιγκ Στρὴτ Ὑπουργείου τῶν Ἀποικιῶν εἶχε καταστήσει τὴν Κύπρον ἀποικίαν ὀχληροτάτην.

Ὁ Ἑλληνικὸς ἐν Κύπρῳ κόσμος εἶχεν ἐρεθίσει τὸν τέως ἀπαθῆ καὶ ἀδιάφορον πρὸς αὐτὴν Βρεττανικὸν Λέοντα καὶ τοῦτο ἐγένετο τὸ πρῶτον καὶ λαμπρότερον ἀποτέλεσμα τῶν μακρῶν καὶ πεισμόνων καὶ ἐνθουσιωδῶν ἀγώνων τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ.

ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ ΤΩΝ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ ΕΝ ΤΩ ΗΝΩΜΕΝΩ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΩ

ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΛΛΟΓΙΜΟΥ ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑΣ

ΔΗΣ ΧΑΡΙΤΙΝΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΒΡΙΗΛ

Μακαριώτατε,
Φιλόμουσε ὁμήγυρι,

Ἰδοὺ καὶ πάλιν Θείᾳ συνάρσει παριστάμεθα ἐνώπιον τῆς σεβαστῆς ὁμηγύρεως ὑμῶν ὅπως παρουσιάσωμεν ἁπλῆν τινα εἰκόνα τῆς ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ ἱδρύματι ἐπιτελουμένης ἐργασίας.

Ἡ προϊσταμένη τοῦ Παρθεναγωγείου ἀρχὴ μετὰ τοῦ σεβαστοῦ Προέδρου αὐτῆς, οἱ χρηστοὶ καὶ εὐγενεῖς συμπολῖται καὶ συμπολίτιδες ἡμῶν τιμῶντες καὶ ἐνθαρρύνοντες διὰ τῆς ἑαυτῶν παρουσίας πάντας ἡμᾶς ἐπιτελοῦσιν εὐγενὲς καὶ θεάρεστον ἔργον. Τὸ σχολεῖον οὕτω ἐνισχύεται εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ καθήκοντος καὶ συνδέεται μετὰ τῆς ἐνισχυούσης αὐτὸ κοινωνίας διὰ δεσμῶν εὐγνωμοσύνης καὶ σεβισμοῦ.

Τιμῶμεν καὶ ἀγαπῶμεν τὸ σχολεῖον διότι δι᾿ αὐτοῦ ἀνοίγονται νέοι δρόμοι τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς πρὸς τὰ μεγάλα καὶ εὐγενῆ Ἰδανικά, ἀγαπῶμεν τοῦτο διότι ἐμπνέει τὰς μεγάλας πράξεις, ὁδηγεῖ πρὸς πᾶν μέγα ὑψηλὸν καὶ ὡραῖον! Ἀλλὰ συγχρόνως δὲν πρέπει ν᾿ αὐταπατώμεθα· τὰ ὅρια τῆς ἐξουσίας καὶ τῆς δράσεώς του εἶναι τοῖς πᾶσι γνωστά! Ἡ μόρφωσις τοῦ πνεύματος μάλιστα, αἱ γνώσεις, ἡ σοφία τέλος εἶναι ἔργον τοῦ σχολείου καὶ τοῦ διδασκάλου· ἀλλὰ ἡ ψυχικὴ μόρφωσις, ὁ χαρακτήρ, τὰ αἰσθήματα εἶναι ἔργον τῶν γονέων, τοῦ οἰκογενειακοῦ περιβάλλοντος, τῆς οἰκιακῆς ἑστίας.

Ἡ βούλησις λοιπὸν ἡ μέλλουσα νὰ διέπῃ καθ᾿ ὅλον τὸν βίον τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἀνθρώπου δὲν σφυρηλατεῖται ἐν τῷ σχολείῳ ἀλλ᾿ ἐν τῷ οἴκῳ. Ἡ σχολικὴ καὶ αὐτὴ ἡ κοινωνικὴ ἀγωγὴ ὅσον καλαὶ καὶ ἂν εἶναι δὲν βελτιοῦσι χαρακτῆρα ἅπαξ διαστρεβλωθέντα ἐκ κακῆς οἰκογενειακῆς ἀνατροφῆς. Ἡ ἠθικὴ μάλιστα παίδευσις εἶναι ἔργον ἀποκλειστικὸν τοῦ οἴκου· τὸ ἀληθὲς καὶ ἀναμφισβήτητον λέγει σοφός τις εἶναι, ὅτι ὁλόκληρος ἡ ἠθικὴ ἡμῶν προκύπτει ἀπὸ τὴν ἀτομικὴν ἀγωγὴν καὶ ἰδίως ἀπὸ τὴν ἀγωγὴν τῶν προγόνων εἰς τὴν ὁποίαν ὀφείλομεν τὰς ἐμφύτους καλὰς ἢ κακὰς κλίσεις ἡμῶν. Μερικαὶ τῶν ἐμφύτων τούτων διαθέσεων ἔχουσι τόσην ἐνέργειαν, ὥστε μένουσιν ἀνεπηρέαστοι ἀπὸ πάσης ἀτομικῆς ἀγωγῆς, ἀλλ᾿ αἱ πλεῖσται τούτων δύνανται εἴτε νὰ μετριασθῶσι, εἴτε ν᾿ ἀναπτυχθῶσι διὰ καταλλήλου ἀγωγῆς.

Ἡ ἐθνικὴ ἀγωγὴ ὅθεν εἶναι ἔργον δι᾿ ὃ πάντες οἱ δυνάμενοι ὀφείλουσι νὰ συνεργάζωνται. Δὲν πρέπει τὰ πάντα ν᾿ ἀπαιτῶμεν παρὰ τοῦ διδασκάλου. Ἔχε διδάσκαλε τὴν ζέσιν τῆς καρδίας ἄνευ τῆς ὁποίας οὐδὲν δύνασαι νὰ πράξῃς, ἔχε τὴν ἀφιλοκέρδειαν, τὴν εἰλικρινῆ ἀφοσίωσιν, τὴν καρτερίαν τὴν αὐταπάρνησιν! Καὶ ὅμως ἀνάγκη νὰ γνωρίζῃ ὅτι πάντες σκέπτονται αὐτόν, ὅτι δὲν ἐργάζεται μόνος, ἀνάγκη νὰ ἐνθαρρύνηται εἰς τὸ ἔργον αὐτοῦ, ἡ κοινὴ γνώμη πρέπει νὰ δίδῃ δυνάμεις καὶ ζωὴν εἰς τὸ σχολεῖον. Ἡ ἀσφάλεια ἡμῶν εἶναι ἡ ἀληθὴς καὶ ὑγιὴς ἐκπαίδευσις ἄνευ τῆς ὁποίας ἀκατασχέτως ἐπέρχεται ἡ ἐθνικὴ κακοδαιμονία. Σήμερον ἀκριβῶς ὁ λαὸς ὁ ἰθύνων τὰς τύχας τῆς χώρας του πρέπει νὰ ἔχῃ μόρφωσιν, πρέπει νὰ γνωρίζῃ τοὺς ἀρίστους ἄνδρας καὶ ἐκείνους νὰ καλῇ διὰ τῆς ψήφου του ἄρχοντας. Ἡ ἐθνικὴ παιδεία ὁ μέγιστος καὶ ἰσχυρότατος παράγων ἀποτελεσματικῆς δράσεως ἐθνικῆς ἀνάγκη ν᾿ ἀναδειχθῇ, ἀνάγκη ν᾿ ἀνέλθῃ εἰς τὸ ὕψος εἰς ὃ δέον νὰ ἵσταται. Ἀλλὰ τοῦτο ἐπιτυγχάνεται ὅταν αἱ ἑλληνικαὶ κοινότητες ἡνωμέναι καὶ ἀπερίσπαστοι ἐργάζονται πρὸς τοῦτο. Πᾶς πολίτης χρηστὸς ἔχει καθῆκον νὰ μεριμνᾷ ὑπὲρ τῶν κοινῶν καὶ δὴ ὑπὲρ τῆς παιδείας· ἡ δὲ ἐκπαίδευσις παντὸς λαοῦ καὶ πάσης κοινότητος πρέπει βεβαίως νὰ εἶναι σύμφωνος πρὸς τὰς θρησκευτικὰς δοξασίας καὶ τὰ ἐθνικά του φρονήματα. Εἶναι γνωστὸν ὅτι οὐδεμία παίδευσις δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς καρποφόρος ἐὰν δὲν ἔχῃ τὰς ρίζας της εἰς τὸ παρελθόν, καὶ τὰς παραδόσεις εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ ἔθνους. Τὸ μεγαλεῖον τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος καὶ ἡ εὐγένεια τῆς φυλῆς ἡμῶν πρέπει ἀκριβῶς νὰ ἐπισπῶσι τὴν προσοχὴν πάντων ἡμῶν καὶ ἀπὸ κοινοῦ νὰ ἐργαζώμεθα πάντες ὑπὲρ τῆς μορφώσεως τῆς ἑλληνικῆς ψυχῆς.

Δι᾿ ἐνδελεχοῦς ἐργασίας θὰ θεραπεύσωμεν τὰ χρῄζοντα θεραπείας· ὄχι πλέον βραδεῖα σπουδὴ ἀλλὰ ζωηρὰ γοργότης. Διὰ τούτου βεβαίως δὲν ἐννοοῦμεν ἀπότομον μεταρρύθμισιν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ ἡμῶν συστήματος, διότι τοιαύτη, οἱ παιδαγωγοὶ ἀνομολογοῦσι, δὲν δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ· πρέπει ὅμως τὰ συστήματα τῆς ἀγωγῆς νὰ εὑρίσκωνται πάντοτε ὑπὸ μελέτην καὶ πάντοτε νὰ βελτιῶνται. Πρὸς τὸ παρὸν ἀνάγκη νὰ καταστήσωμεν κατὰ τὸ ἐφικτὸν τὴν λειτουργίαν τῶν διαφόρων τμημάτων τοῦ σχολείου ἡμῶν σκοπιμωτέραν καὶ μᾶλλον λυσιτελῆ. Ἂς ἐνισχύσωμεν π.χ. τὴν διδασκαλίαν τῶν θρησκευτικῶν μαθημάτων.

Ἡ Σουηδία κράτος ἐκ τῶν μᾶλλον ἀνεπτυγμένων καὶ προοδευτικῶν τὸ μάθημα τοῦτο τίθησιν ἐν πρώτῃ μοίρᾳ. Ἐκεῖ ἡ ἐκκλησία καὶ τὸ σχολεῖον συνδέονται ἀνέκαθεν στενῶς· καὶ ἡ ἀποκτηθεῖσα πρόοδος ἀποδίδεται κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν σύμπραξιν τῆς ἐκκλησίας. Κατὰ δὲ τὴν γνώμην σοφοῦ παιδαγωγοῦ ἡ ἀληθὴς ἀγωγὴ εἶ-

ναι εὐσεβῶς θρησκευτική, ἀναπτύσσουσα εἰς τὸ βάθος τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς τὴν ἔννοιαν τοῦ θείου καὶ φέρουσα τὸ ἀνεῦμα ἐγγύτερον τοῦ ὑπερτάτου Ὄντος τὸ ὁπ ἰον ἐκ-είνα ἡ πηγὴ καὶ ἡ ψυχὴ πάσης ζωῆς. Κατ' αὐτὸν παίδευσις, μόρφωσις, ἠθικὴ καὶ θρησκεία εὑρίσκονται εἰς στενὸν σύνδεσμον ἢ μᾶλλον συμφύρονται εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτό. Ἰδεώδης σκοπὸς πρέπει νὰ ἐμψυχώνῃ τὴν στοιχειωδεστάτην διδασκαλίαν καὶ ὁ ταπεινὸς διδάσκαλος ὁ διδάσκων τὰς πρώτας γνώσεις τῆς ἀναγνώσεως καὶ τῆς ἀριθμητικῆς πρέπει νὰ θεωρῇ ἑαυτόν ὡς ἐπιτελοῦντα ἱερὸν ἔργον, ὡς ἔχοντα τὴν ἀποστολὴν νὰ καλλιεργήσῃ ἐντὸς αὐτῶν τὰ σπέρματα βίου θείου.

Ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐτονίσαμεν τὴν ἀνάγκην τῆς θετικῆς μορφώσεως καὶ ἰδίᾳ τῆς γυναικός. Σήμερον πλέον ὅτε πᾶσα θέλησις πρὸς εὐγενῆ ὁρᾶσιν ὑπάρχει εὐελπιστοῦμεν ὅτι καὶ περὶ τῆς ἀμέσου ταύτης ἀνάγκης θὰ ληφθῇ σπουδαία καὶ σοβαρὰ μέριμνα. Ἀλλὰ τοῦτο ἦτο ἐπιβεβλημένον καθῆκον, ἦτο ἱερὰ ὑποχρέωσις τῶν εὐγενῶν συμπολιτίδων ἡμῶν. Ἡ γυνὴ διὰ τῆς γυναικὸς ἐξυψοῦται! ἀνυχῶς πορ' ἡμῖν οὐδεμία γυναικεία κίνησις παρατηρεῖται. "Αν αἱ εὐγενεῖς συμπολίτιδες ἡμῶν ἐμερίμνων καὶ ἤθελον νὰ ἐργασθῶσι νὰ δράσωσι, νὰ ὠφελήσωσι τὰς ὁμοφύλους αὐτῶν. ἀπὸ πολλοῦ θὰ ἐτίθεντο ὄχι μόνον βάσεις ἐπαγγελματικοῦ τμήματος ἐν τῷ Παρθεναγωγείῳ τῆς ἡμετέρας ἑλληνικῆς κοινότητος ἀλλὰ καὶ πολλὰ ἄλλα ἐκπορεῖν καὶ ἁρμόδια θὰ ἐπετέλουν. Εἶνε καιρὸς πλέον αἱ ἀξιότιμοι κυρίαι τῆς ἡμετέρας πόλεως νὰ καταναοήσωσιν ὅτι καὶ δυνάμεις καὶ ἀξίαν ἔχουσι καὶ τὰ ἐργάζωνται ὄχι μόνον διὰ τὸ καλὸν τῆς οἰκογενείας ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ καλὸν εὐρυτέρου κύκλου τῆς κοινωνίας καὶ τῆς πατρίδος. Σήμερον οἱ κοινωνικοὶ ὅροι καὶ οἱ βιωτικαὶ συνθῆκαι μετεβλήθησαν· ἐργασίαν καὶ ὄχι ἐλεημοσύνην πρέπει νὰ παρέχωμεν, διότι διὰ τῆς ἐργασίας τὰ σκότη τῆς ἀμαθείας διαλύονται καὶ τὸ κακὸν τρέπεται εἰς φυγὴν, διὰ τῆς ἐργασίας καὶ μόνης αὐτῆς ἡ ἀνθρωπότης ἐ'νεν ἀδιακόπως πρὸς τοὺς φωτεινοὺς καὶ γαληνιαίους ἐκείνους ὁρίζοντας ὑφ' οὓς θὰ πραγματοποιηθῇ ἡμέραν τινὰ ἡ ἰδεώδης καὶ πλήρης ὁμόνοια τῆς Ἰσχύος, τῆς Δικαιοσύνης καὶ τοῦ Καλοῦ. Κάρολος ὁ μέγας αὐτοκράτωρ τοῦ ἀχανοῦς Δυτικοῦ κράτους ἐπέβαλεν εἰς τὰς θυγατέρας του τὴν ἐκμάθησιν τῆς ῥαπτικῆς καὶ ἐργοχείρων καὶ ὅτε τὸν ἠρώτησαν τὴν αἰτίαν ἀπεκρίνατο «Πράττω τοῦτο, ἰδίως μέν, ὅπως ἓκ τουφερᾶς ἡλικίας λάβωσι τὴν ἕξιν τῆς ἐργασίας ἀποφεύγουσαι τὴν ὀκνηρίαν ἥτις εἶναι παραίτιος τόσων κακῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἵνα ἓν καιρῷ δυστυχίας—διότι μόνος ὁ Θεὸς γινώσκει τὸ μέλλον ἑκάστου—δυνηθῶσι νὰ ἐξασφαλίσωσιν ἔντιμον μέσον συντηρήσεως. Ἡ Ἁγία Γραφὴ φέρουσα ὡς ὑπόδειγμα μιμήσεως πλῆθος οἰκοκυρᾶς λέγει «Εἰργάσθη αὕτη τὸ ἔριον καὶ τὸν λίνον, εἰργάσθη αὐτὰ διὰ συνετῶν καὶ ἐπιδεξίων χειρῶν.»

"Ας βοηθήσωσιν αἱ εὐγενεῖς κυρίαι τὸ σχολεῖον, ὃς ἔλθωσι συνεπίκουροι καὶ συναντιλήπτορες αὐτοῦ διότι εὐχαρίστως ἀποδέχεται πᾶν προσφερόμενον καλόν. Δι' ἐργασίας ἐ δελτοῦς, ἀλογισμένης καὶ σώφρονος θὰ ἐπιτευχθῇ νὰ τεθῶσιν ἀδιάσειστοι βάσεις ἐπαγγελματικοῦ τμήματος. Καὶ πρῶτον εἶναι εὔκολον νὰ "μαπληθῇ ἔξωθεν-δεξιὰ καὶ ἔμπειρος διδάσκαλος τῆς κοπτικῆς καὶ ῥαπτικῆς ἔξωτερικῶν φορεμάτων καὶ τῆς πλεκτικῆς π.χ. ἐσωμίων, φορεμάτων ἐσωτερικῶν καὶ λοιπῶν. Ἡ ὑλικὴ ἀμοιβὴ τούτων θὰ ἐξοικονομῆται κατ' ἀρχὰς ἐκ τῆς ἐν τῷ σχολείῳ γενομένης ἐργασίας. Οὐδεὶς δισταγμὸς ὅτι πᾶσαι καὶ πάντες θὰ συντρέξωσι τὸ ἔργον τοῦ σχολείου καὶ σωρηδὸν αἱ παραγγελίαι τῶν παρ' ἡμῖν ἀξιοτίμων οἰκογενειῶν θὰ καταρθάνωσιν. Ἐὰν ὑπῆρχε στατιστικὴ νὰ μᾶς δείξῃ τὰ ποσὰ τὰ ὁποῖα δαπανῶνται κατ' ἔτος εἰς παραγγελίας εἰς ξένα καταστήματα θὰ ἐβλέπομεν ὅτι ὑπέρογκα ποσὰ χρημάτων τὰ ὁποῖα ἠδύναντο νὰ μείνωσι καὶ νὰ χρησιμοποιηθῶσιν εἰς τὸν τόπον ἀδίκως χύνονται εἰς ξένα βαλάντια.

Αἱ μαθήτριαι αἱ μὴ θέλουσαι ν' ἀκούσωσι μαθήματα τοῦ διδασκαλείου θὰ ἐγγράφωνται εἰς τὸ τμῆμα τῆς κοπτικῆς, τῆς ῥαπτικῆς, τῆς πλεκτικῆς καὶ ἐντὸς βραχέος, χρονικοῦ διαστήματος εἰς τὸ τῆς ὑφαντικῆς, πιλοποιΐας, ἀνθοκομίας, σιδηρωτικῆς καὶ πολλῶν ἄλλων τεχνικῶν ἐργασιῶν χρησίμων καὶ ἀναγκαίων εἰς τὸν καθ' ἡμέραν βίον. Ἰδοὺ εὐρὺ στάδιον ἐργασίας δύναμις θελήσεως καὶ θάρρος μόνον ὑπολείπονται καὶ τὸ θάρρος μετὰ τῆ ἐργασίας πρὸς πᾶν ὑψηλὸν καὶ εὐγενὲς εἶνε ὁ θώραξ πάσης ἀρετῆς καὶ παντὸς εὐγενοῦς αἰσθήματος.

Οὐδεὶς ὁ ἀντιλέγων ὅτι αἱ κοινωνίαι διατηροῦνται καὶ ἀναπτύσσουσι διὰ τῆς ἐνδελεχοῦς συνδρομῆς τῆς γυναικός. Καὶ ἡ ἡμετέρα κοινωνία αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκην τῆς συνδρομῆς αὐτῆς. Πᾶσα μορφωμένη κοινωνία ἀπὸ πολλοῦ ἀπέρριψε τὰς προπαντὸς ἐκείνας προλήψεις περὶ περιορισμοῦ καὶ δράσεως τῆς γυναικὸς ἐντὸς μόνον τῶν στενῶν ὁρίων τοῦ οἴκου. Σ·ρέψαμεν τὸ βλέμμα πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Εὐρυτάτη ἐξάπλωσις τῆς σηροτροφίας, ἐπαγγελματικὴ σχολή, ἐργαστήρια ἀπόρων γυναικῶν, γυναικεῖα βιομηχανία τὰ πάντα δηλ. ὀφείλονται εἰς τὴν πρωτοβουλίαν καὶ ἐνέργειαν τῶν γυναικῶν.

(ἀκολουθεῖ).

ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΛΛΗΝ. ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Περὶ τῶν Ὑπουργῶν

"Αρθρον 77. Οὐδεὶς ἐκ τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας δύναται νὰ διορισθῇ ὑπουργός.

"Αρθρον 78. Οἱ Ὑπουργοὶ ἔχουσιν εἴσοδον ἐλευθέραν εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Βουλῆς καὶ ἀκούονται ὁσάκις ζητήσωσι τὸν λόγον· ψηφοφοροῦσι δὲ μόνον ἐὰν εἶνε μέλη αὐτῆς. Ἡ Βουλὴ δύναται νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν παρουσίαν τῶν ὑπουργῶν.

"Αρθρον 79. Ποτὲ διαταγὴ τοῦ Βασιλέως ἔγγραφος ἢ προφορικὴ δὲν ἀπαλλάσσει τῆς εὐθύνης τοὺς ὑπουργούς.

"Αρθρον 80. Ἡ Βουλὴ ἔχει δικαίωμα νὰ κατηγορῇ τοὺς Ὑπουργοὺς κατὰ τοὺς περὶ εὐθύνης τῶν Ὑπουργῶν νόμους ἐνώπιον τοῦ ἐπὶ τούτῳ Δικαστηρίου, ὅπερ προεδρευόμενον ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου, συγκροτεῖται ἐκ δώδεκα δικαστῶν, κληρουμένων ὑπὸ τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς, ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει, ἐξ ἁπάντων τῶν περὶ τῆς κατηγορίας διωρισμένων Ἀρεοπαγιτῶν, Ἐφετῶν καὶ προέδρων αὐτῶν, κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τῷ νόμῳ ὁριζόμενα.

"Αρθρον 81. Ὁ Βασιλεὺς δύναται ν' ἀπολύσῃ χάριν εἰς Ὑπουργὸν καταδικασθέντα, κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις, μόνον ἐπὶ τῇ συγκαταθέσει τῆς Βουλῆς.

Περὶ Συμβουλίου Ἐπικρατείας.

"Αρθρον 82 Εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας ἀνήκουσιν· ἰδίως :

α') Ἡ ἐπεξεργασία τῶν προτάσεων νόμων καὶ τῶν κανονιστικῶν Διαταγμάτων.

β') Ἡ ἐκδίκασις τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου ὑποβαλλομένων αὐτῷ διαφορῶν ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ.

γ') Ἡ κατ' αἴτησιν ἀκύρωσις διὰ παράβασιν νόμου τῶν πράξεων τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν κατὰ τὰ εἰδικώτερον ἐν τῷ νόμῳ ὁριζόμενα.

δ') Ἡ ἀνωτέρα πειθαρχικὴ δικαιοδοσία ἐπὶ τῶν ἀπολυόντων μονιμότητος ὑπαλλήλων τῆς διοικήσεως καὶ τοὺς περὶ τούτου νόμους.

Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἐδαφίων β',γ' καὶ δ' ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις, τῶν ἄρθρων 92 καὶ 93 τοῦ Συντάγματος.

"Αρθρον 83. Τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον ὁρίζει τὰς προτάσεις νόμων, ὧν ἡ ἐπεξεργασία ἀνατίθεται εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς ἐπικρατείας πρὶν ἢ εἰσχθῶσιν εἰς τὴν Βουλήν. Ἡ βουλὴ δύναται νὰ παραπέμψῃ εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας τὰς εἰς αὐτὴν ὑποβαλλομένας προτάσεις.

Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους οὐδέποτε παραπέμπεται εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας.

"Αρθρον 84. Τὰ κανονιστικὰ Διατάγματα ἐκδίδονται μετὰ γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας. ἀποφαινομένου ἐντὸς ἀναλόγου προθεσμίας τασσομένης ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ, ἧς παρερχομένης ἀπράκτου, ἐκδίδεται τὸ διάταγμα καὶ ἄνευ γνωμοδοτήσεως.

Ἡ γνώμη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας δὲν εἶνε ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν Ὑπουργόν.

"Αρθρον 85. Τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας εἶνε τακτικὰ καὶ ἔκτακτα. Ὁ ἀριθμὸς αὐτῶν, ὁριζόμενος διὰ νόμου, τῶν μὲν τακτικῶν δὲν δύναται νὰ ᾖ ἐλάσσων τῶν ἑπτὰ οὔτε μείζων τῶν δεκαπέντε, τῶν δὲ ἐκτάκτων οὐχὶ μείζων τῶν δέκα. Τὰ ἔκτακτα μέλη λαμβάνονται ἐκ τῶν ἀνωτέρων δημοσίων ὑπαλλήλων τοῦ Κράτους πλὴν τῶν δικαστικῶν, ἐπὶ ἐπιμισθίῳ ὁριζομένῳ ὑπὸ τοῦ νόμου.

"Αρθρον 86. Τὰ τακτικὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας διορίζονται διὰ Β. Διατάγματος προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Ἡ διάρκεια τῆς ὑπηρεσίας ἑκάστου αὐτῶν εἶνε δεκαετής, ἐπεινοὶ δὲ, τῶν ὁποίων ἡ ὑπηρεσία ἐληξε, δύνανται νὰ διορισθῶσιν ἐκ νέου. Ἀλλὰ κατὰ τὴν πρώτην ἐγκατάστασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας τοῦ μὲν ἑνὸς τρίτου τῶν μελῶν, διὰ κλήρου ὁριζομένων, θὰ θεωρηθῇ ληξασα ἡ ὑπηρεσία ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ ἑβδόου ἔτους τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, τοῦ δὲ ἑτέρου τρίτου, ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ δεκάτου, καὶ τοῦ τελευταίου τρίτου ἅμα τῇ συμπληρώσει τοῦ δωδεκάτου ἔτους.

Τὰ καθήκοντα τῶν τακτικῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας εἶσιν ἀσυμβίβαστα πρὸς τὰ καθήκοντα οἱουδήποτε δημοσίου, δημοτικοῦ ἢ ἐκκλησιαστικοῦ ὑπαλλήλου πλὴν τῶν τοῦ καθηγητοῦ τῶν νομικῶν καὶ πολιτικῶν ἐπιστημῶν ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ καὶ τῶν τοῦ Ὑπουργοῦ. Ἀλλ' οὐδέποτε ἐπιτρέπεται ἡ συμπροσωπεῖν ἐνάντιος τῶν ἔργων τοῦ Ὑπουργοῦ καὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Ἰδιαίτερος νόμος θέλει κανονίσει τὰ πρόσωπα τῶν τακτικῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, τὰ περὶ ἐπιχωρήσεως ἢ ὑπομονῆς διαρκούσης τῆς θητείας, τὰ περὶ δοκιμητικοῦ προσωπικοῦ καὶ πάντα τὰ φέροντα εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ λειτουργίαν τοῦ λυσυλλίου τῆς Ἐπικρατείας.

Περὶ Δικαστικῆς ἐξουσίας.

"Αρθρον 87. Ἡ δικαιοσύνη ἀπονέμεται ὑπὸ δικαστῶν διοριζομένων ὑπὸ τοῦ Βασιλέως κατὰ τοὺς νόμους.

"Αρθρον 88. Οἱ Ἀρεοπαγῖται, Πρόεδροι καὶ πρωτοδίκαι εἶναι ἰσόβιοι, οἱ δὲ Εἰσαγγελεῖς, Ἀντεισαγγελεῖς, Εἰρηνοδίκαι, εἰδικοὶ Πταισματοδίκαι, Γραμματεῖς τῶν Δικαστηρίων καὶ Εἰσαγγελιῶν, Συμβολαιογράφοι, Φύλακες ὑποθηκῶν καὶ μετάφραζοι εἶσι μόνιμοι, ἐφ' ὅσον ὑφίστανται οἱ σχετικοὶ διορισμοί. Οἱ ἰσοβίως ἢ ἠμονιμότητος ἀπολαύοντες δικαστικοὶ ὑπάλληλοι δὲν δύνανται νὰ παυθῶσιν ἄνευ δικαστικῆς ἀποφάσεως, εἴτε κατ' ἀκολουθίαν κρίσεως κατὰ τὰς εἰς ἕνεκα πειθαρχικῶν παραπτωμάτων, νόσου ἢ ἀνεπάρκειας, βεβαιουμένων καθ' ὃν ὁ νόμος θέλει ὁρίσει τρόπον, εἴτε συνεπείᾳ τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρ. 92 καὶ 93·

Ἀποχωροῦσι ἐξ ἀποχρεωτικῆς τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου κανονιζομένου ὁρίου ἡλικίας, ὑπὲρ ὃν δύναται νὰ εἶναι διὰ μὲν τὰ μέλη τοῦ Ἀρείου Πάγου ἀνώτερον τοῦ 75ου ἔτους, οὐδὲ κατώτερον τοῦ 65ου, διὰ πάντας δὲ τοὺς λοιποὺς δικαστικοὺς ὑπαλλήλους ἀνώτερον τοῦ 70οῦ, οὐδὲ κατώτερον τοῦ 60οῦ.

Μέχρι τῆς ἐπιψηφίσεως νέου εἰδικοῦ νόμου περὶ ὁρίου ἡλικίας πάντες οἱ ἀνώτεροι ἐμμίσθοι δικαστικοὶ ὑπάλληλοι ἀποχωροῦσι κατὰ τὸ ἐξηκοστὸν πέμπτον ἔτος, συμπεπληρωμένον.

"Αρθρον 89. Τὰ προσόντα τῶν διακαστικῶν ἐν γένει ὑπαλλήλων ὁρίζονται διὰ νόμου.

"Αρθρον 90. Δικαστικοὶ ὑπάλληλοι, ἀπολαύοντες ἰσοβιότητος ἢ μονιμότητος, τοποθετοῦνται, μετατίθενται καὶ προάγονται δι' Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου, ἀποτελουμένου ἐκ μελῶν τοῦ Ἀρείου Πάγου, καθ' ὃν τρόπον ὁ νόμος ὁρίζει.

Ἡ εἰς τὰς θέσεις τοῦ προέδρου, ἀντιπροέδρου καὶ εἰσαγγελέως τοῦ Ἀρείου Πάγου προαγωγὴ δὲν ὑπάγεται εἰς τὸ Ἀνώτατον Δικαστικὸν Συμβούλιον.

"Αρθρον 91 Δικαστικαὶ ἐπιτροπαὶ καὶ ἔκτακτα δικαστήρια ὑφ' οἱονδήποτε ὀνομα δὲν ἐπιτρέπεται νὰ συσταθῶσιν.

Εἰδικὸς νόμος θέλει κανονίσει, διὰ τὴν περίπτωσιν ἐμποδίων καταστάσεως ἢ γενικῆς, ἐνεκεν ἐξωτερικῶν κινδύνων, ἐπιστρατεύσεως, τὰ τῆς προσωρινῆς, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, ἀνατολῆς τῆς ἰσχύος τῶν διατάξεωνζτῶν ἄρθρων 5, 6, 10, 11, 12, 14, 20, καὶ 95 τοῦ Συντάγματος, τὰ τῆς κηρύξεως τῆς καταστάσεως πολιορκίας καὶ τὰ τῆς συστάσεως καὶ λειτουργίας ἐξαιρετικῶν δικαστηρίων. Ὁ νόμος οὗτος δὲν ἠμπορεῖ νὰ μεταρρυθμισθῇ κατὰ τὸ διάστημα τῶν ἐργασιῶν τῆς πρὸς ἐφαρμογὴν τούτου συγκαλουμένης Βουλῆς. Τίθεται δὲ κατὰ πᾶσαν ἢ τινα μᾶλλον αὐτοῦ διατάξεις εἰς ἐφαρμογὴν καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν ἢ μέρος αὐτῆς διὰ βασιλικοῦ διατάγματος, ἀφεῖσα τῆς Βουλῆς ἐνδιδομένου.

Ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς ὁ νόμος δύναται νὰ τεθῇ εἰς ἐφαρμογὴν καὶ ἄνευ ἀδείας αὐτῆς διὰ βασιλικοῦ διατάγματος προσυπογεγραμμένου ὑφ' ὁλοκλήρου τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου. Διὰ τοῦ αὐτοῦ βασιλικοῦ διατάγματος καὶ ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος αὐτοῦ συγκαλεῖται ἡ Βουλὴ ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, καὶ ἂν ἐτι ἔληξεν ἡ περίοδος αὐτῆς ἢ διελύθη, ὅπως διὰ πράξεως αὐτῆς ἀποφασίσῃ τὴν διατήρησιν ἢ ἄρσιν τῶν ὁρισμῶν τοῦ βασιλικοῦ διατάγματος. Ἡ βουλευτικὴ ἀδεια τοῦ ἄρθρου 63 ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ βασιλικοῦ διατάγματος.

Ἡ ἰσχὺς τῶν ἀνωτέρω βασιλικῶν διαταγμάτων, προκειμένου μὲν περὶ πολέμου, δὲν ἐκτείνεται πέρα τῆς λήξεως αὐτοῦ, προκειμένου δὲ περὶ ἐπιστρατεύσεως, αἴρεται αὐτοδικαίως μετὰ δίμηνον, ἐὰν ἐν τῷ μεταξὺ δὲν παρατραθῇ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν ἀδείᾳ πάλιν τῆς Βουλῆς.

"Αρθρον 92. Αἱ συνεδριάσεις τῶν δικαστηρίων εἶναι δημόσιαι, ἐκτὸς ὅταν ἡ δημοσιότης ἠθέλεν εἶσθαι ἐπιβλαβὴς εἰς τὰ χρηστὰ ἤθη ἢ τὴν κοινὴν εὐταξίαν, ἀλλὰ τότε τὸ δικαστήριον ὀφείλουσι νὰ ἐκδίδωσι περὶ τούτου ἀπόφασιν.

"Αρθρον 93. Πᾶσα ἀπόφασις πρέπει νὰ ᾖ νε εἰδικῶς ἠτιολογημένη καὶ ν' ἀπαγγέλληται ἐν δημοσίᾳ συνεδριάσει.

"Αρθρον 94. Τὸ ὁρκωτικὸν σύστημα διατηρεῖται.

"Αρθρον 95. Τὰ πολιτικὰ ἐγκλήματα διαπάζονται ὑπὸ τῶν ἐνόρκων, ὡσαύτως καὶ τὰ τοῦ τύπου, ὁσάκις ταῦτα δὲν ἀφορῶσι τὸν ἰδιωτικὸν βίον.

"Αρθρον 96. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν δικαστὴν νὰ δεχθῇ καὶ ἄλλην ἐμμισθον ὑπηρεσίαν, ἐκτὸς τῆς τοῦ καθηγητοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ.

"Αρθρον 97. Τὰ περὶ στρατοδικείων, ναυτοδικείων, πειρατείας, ναυπαπάτης καὶ δικαστηρίων λοιπῶν κανονίζονται δι' εἰδικῶν νόμων.

"Αρθρον 98. Οἱ ἐλεγκτικοὶ πρόεδροι τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου εἶσιν ἰσόβιοι καὶ δὲν παύονται, εἰμὴ κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου 88 ἀπορχωροῦσι δὲ ὑποχρεωτικῶς τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου κανονιζομένου ὁρίου ἡλικίας, ὑπὲρ ὃν δὲν δύναται νὰ εἶνε ἀνώτερον τοῦ ἑβδομηκοστοῦ πέμπτου ἔτους. Τὰ προσόντα τῶν ἐλεγκτῶν καὶ παρέδρων ὁρίζονται διὰ νόμου.

Γενικαὶ διατάξεις.

"Αρθρον 99. Ἄνευ νόμου στρατὸς ξένος δὲν εἶνε δεκτὸς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ὑπηρεσίαν, οὐδὲ δύναται νὰ διαμένῃ εἰς τὸ Κράτος ἢ νὰ διέλθῃ δι' αὐτοῦ.

"Αρθρον 100. Μόνον ὅταν καὶ ὅπως ὁ νόμος διατάσσει οἱ στρατιωτικοὶ καὶ ναυτικοὶ στρουνται τοῦ βαθμοῦ, τῶν τιμῶν καὶ τῶν συντάξεων των.

"Αρθρον 101. Αἱ τοῦ ἀμφισβητουμένου διοικητικοῦ ὑπόθεσις ἐξακολουθοῦσιν ὑπαγόμεναι εἰς τὰ τακτικὰ δικαστήρια, ὑφ' ὧν δικάζονται ὡς κατεπείγουσαι, πλὴν ἐκείνων, δι' ὧς εἰδικοὶ νόμοι συνιστῶσι διοικητικὰ δικαστήρια, παρ' οἷς ἠκολουθοῦνται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 92 καὶ 93. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως εἰδικῶν νόμων ἰσχύουσιν οἱ ὑφιστάμενοι περὶ διοικητικῆς δικαιοδοσίας.

Αἱ αἰτήσεις ἀναιρέσεως κατὰ τῶν ἀποφάσεων τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων ὑπάγονται ἀπὸ τῆς λειτουργίας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ. Ἡ ἄσκησις τῶν συγκρουσέων μεταξὺ δικαστικῶν καὶ διοικητικῶν ἀρχῶν δικάζεται ὑπὸ τοῦ Ἀρείου Πάγου, μέχρι οὗ ἰδιαίτερος νόμος συστήσῃ πρὸς ἐκδίκασιν ταύτης μικτὸν δικαστήριον, ἀποτελούμενον ἐξ ἴσου ἀριθμοῦ ἀρεοπαγιτῶν καὶ τακτικῶν Συμβούλων τῆς Ἐπικρατείας, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ἢ τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ.

"Αρθρον 102. Τὰ προσόντα τῶν διοικητικῶν ἐν γένει ὑπαλλήλων ὁρίζονται διὰ νόμου.

Μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς λειτουργίας τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας οἱ ὑπάλληλοι οὗτοι ἀπὸ τοῦ ὁριστικοῦ αὐτῶν διορισμοῦ εἶσι μόνιμοι, ἐφ' ὅσον ὑφίστανται αἱ σχετικαὶ ὑπηρεσίαι· πλὴν δὲ τῶν περιπτώσεων τῆς παύσεως δὲν νέμει δικαστικὴν ἀπόφασιν, οὔτε μετατίθενται ἄνευ εἰδικῆς ἀποφάσεως κατὰ νόμον ὠργανωμένου καὶ ἐκ μονίμων ὑπαλλήλων κατὰ τὰ δύο τρίτα τοὐλάχιστον ἀποτελουμένου συμβουλίου. Κατὰ τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, κατὰ τὰ ἐν τῷ νόμῳ εἰδικώτερον ὁριζόμενα

Τῶν προσόντων καὶ τῆς μονιμότητος ἐπιτρέπεται νὰ ἐξαιρεθῶσι διὰ νόμου οἱ πρόεδροι καὶ διπλωματικοὶ πράκτορες, οἱ γενικοὶ πρόξενοι, οἱ γενικοὶ γραμματεῖς τῶν Ὑπουργείων, οἱ νομάρχαι, ὁ βασιλικὸς ἐπίτροπος παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ, καὶ ὁ γενικὸς διευθυντὴς τῶν Ταχυδρομείων καὶ Τηλεγράφων.

"Αρθρον 103. Ἀγωγαὶ κακοδικίας κατ' ἀρεοπαγιτῶν, ἰσοβίων μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ τακτικῶν συμβούλων τῆς ἐπικρατείας δικάζονται ὑπὸ πενταμελοῦς εἰδικοῦ δικαστηρίου, συγκροτουμένου καθ' ἓν ὁ νόμος ὁρίσει τρόπον διὰ πληρώσεως ἐκ τῶν τριῶν τούτων σωμάτων, τῶν ἐκ δικηγόρων μελῶν τοῦ Ἀνωτάτου Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν καθηγητῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, λαμβανομένου ἑνὸς μέλους ἐξ ἑκάστου σώματος. Εἰς τὸ δικαστήριον τοῦτο ὑπάγονται καὶ πᾶσα προπαρασκευαστικὴ διαδικασία· οὐδεμία δ' ἄλλη ἄδεια ἀπαιτεῖται.

"Αρθρον 104. Ἡ πειθαρχικὴ ἐξουσία ἐπὶ τῶν μελῶν τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ἀσκεῖται καὶ ὑπὸ Συμβουλίου συγκειμένου ἐκ δύο μελῶν ἐξ ἑκάστου τῶν σωμάτων καὶ δύο καθηγητῶν τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου, ὁριζομένων πάντων διὰ κλήρου, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης. Ἐν τῶν μελῶν τοῦ συμβουλίου ἐξαιροῦνται ἑκάστοτε τὰ ἀνήκοντα εἰς τὸ σῶμα ἐκείνου, ἐκ τῆς ἐνεργείας τοῦ ὁποίου, εἴτε ὁλοκλήρου εἴτε μελῶν αὐτοῦ, καλεῖται ν' ἀποφανθῇ τὸ συμβούλιον.

"Αρθρον 105. Ἡ ἐκλογὴ τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν γίνεται διὰ καθολικῆς ψηφοφορίας.

"Αρθρον 106 Πᾶς Ἕλλην, δυνάμενος φέρειν ὅπλα, ὑποχρεοῦται νὰ συντελῇ εἰς τὴν ὑπὲρ πατρίδος ἄμυναν κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς νόμων.

"Αρθρον 107. Ἐπίσημος γλῶσσα τοῦ Κράτους εἶναι ἐκείνη, εἰς τὴν ὁποίαν συντάσσονται τὸ πολίτευμα καὶ τῆς ἑλληνικῆς νομοθεσίας τὰ κείμενα· πᾶσα πρὸς παραθρύρον ταύτης ἐπέμβασις ἀπαγορεύεται.

"Αρθρον 108. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἀναθεώρησις ὁλοκλήρου τοῦ Συντάγματος.

Μετὰ δεκαετίαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς διατάξεως ταύτης ἐπιτρέπεται ἀναθεώρησις τῶν μὴ θεμελιωδῶν διατάξεων αὐτοῦ, ὁσάκις ἡ Βουλὴ διὰ τῶν δύο τρίτων τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς ζητήσῃ ταύτην δι' ἰδίας πράξεως, ὁριζούσης εἰδικῶς τὰς ἀναθεωρητέας διατάξεις καὶ ψηφιζομένης εἰς δύο ψηφοφορίας ἀφισταμένας ἀλλήλων κατὰ ἓξ τοὐλάχιστον μῆνα.

Ἀποφασισθείσης τῆς ἀναθεωρήσεως διαλύεται αὐτοδικαίως ἡ ὑφεστῶσα Βουλὴ καὶ συγκαλεῖται νέα, ἥτις κατὰ τὴν πρώτην σύνοδον αὐτῆς ἀποφασίζει ἐπὶ τῶν ἀναθεωρητέων διατάξεων δι' ἀπολύτου πλειονοψηφίας τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μελῶν αὐτῆς.

"Αρθρον 109. Ὅλοι οἱ νόμοι καὶ τὰ διατάγματα, καθ' ὅσον ἀντιβαίνουσιν εἰς τὸ παρὸν Σύνταγμα, καταργοῦνται.

"Αρθρον 110. Τὸ παρὸν Σύνταγμα ἐμβαίνει εἰς ἐνέργειαν, ἅμα ὑπογραφῇ ὑπὸ τοῦ Βασιλέως τὸ δὲ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ὀφείλει νὰ δημοσιε

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΟΪΖΙΔΗΣ

Τῇ πρωΐᾳ τοῦ π. Σαββάτου ἀπεβίωσεν ὑπὸ συγκοπῆς ὁ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΛΟΪΖΙΔΗΣ

ἐν ἡλικίᾳ 65 ἐτῶν ἀρχαῖος καὶ γνωριμώτατος Ἔμπορος ἀμερίστου καὶ εἰλικρινοῦς ἀπολαύων τῆς ἐκτιμήσεως τοῦ ἐμπορικοῦ παρ' ἡμῖν κόσμου καὶ τῆς κοινωνίας ἁπάσης, ἐνάρετος καὶ φιλόστοργος οἰκογενειάρχης, πολίτης φιλόπατρις καὶ χριστιανὸς εὐσεβέστατος.

Τὴν δείλην τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐκηδεύθη σεμνοπρεπῶς ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ Φανερωμένης χοροστατοῦντος τῆς Α.Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ προϊσταμένου πυκνοῦ ἐκκλησιάσματος.

Μετὰ τὰς ἐπικηδείους δεήσεις καὶ εὐχὰς τῆς Ἐκκλησίας κατετέθησαν ἐπὶ τῆς σεμνῆς σοροῦ τοῦ μεταστάντος πολυάριθμοι στέφανοι μετὰ καταλλήλων προσφωνήσεων ἐξ ὀνόματος τῆς ἀπορφανισθείσης οἰκογενείας του, τῆς κοινότητος Βώνης, ἧς ἀνήγειρε τὸν Ἱ. Ναὸν δαπανήσας ἀπὸ μετρίας οὐσίας ὑπερτετρακοσίας λίρας, τῆς Ἀγορᾶς Λευκωσίας, ἥτις διέθηκεν ἀντὶ στεφάνου ποσὸν μιᾶς λίρας πρὸς ἐλεημοσύνην πτωχῶν καὶ πολλῶν ἀξιοτίμων οἰκογενειῶν.

Τὴν ἐκφοράν του συνώδευσε πολὺ πλῆθος πολιτῶν τιμώντων τὰς ἀθορύβους καὶ ἀφανεῖς ἀρετὰς τοῦ ἀνδρὸς μέχρι τῆς ἐσχάτης κατοικίας αὐτοῦ.

Ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ μεταστάντος ἀνδρὸς ἀπώλεσε μὲν ἡ πόλις πολίτην περὶ πάντα χρηστὸν καὶ ἐνάρετον ἀνακουφίζεται δὲ ἀναλογιζομένη ὅτι κατέλιπεν οὗτος τέκνα τοῦ μεταστάντος ἀνδρὸς ἄξια.

Ἐπικαλούμενοι τὴν ἐξ ὕψους παρηγορίαν τῆς ἀπαρηγορήτου χήρας καὶ τῶν ἀπορφανισθέντων τέκνων του εὐχόμεθα αὐτῷ κούφην τὴν καλύψασαν γῆν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΛΑΠΗΘΟΝ

Ἐπὶ ἑπτὰ συνεχῆ ἔτη διατελέσα διδάσκαλος ἐν τῇ εὐάνδρῳ Λαπήθῳ, νῦν ἀποσυρθεὶς ἑκουσίως ἐκ τῆς θέσεώς μου χάριν τῶν σπουδῶν μου εἰς τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην, καθῆκόν μου ἐπιβεβλημένον θεωρῶ, ὅπως καὶ δημοσίᾳ ἐγκαρδίως εὐχαριστήσω ἅπαντας τοὺς εὐγενεῖς κατοίκους Λαπήθου διὰ τὴν ἄκραν ἀγάπην καὶ εἰλικρινῆ ἐκτίμησιν, μεθ' ἧς περιέβαλόν με ἐπὶ ἑπτὰ ὅλα κλήρα ἔτη. Πρὸ πάντων δέ, ἐγκαρδίως εὐχαριστῶ ἅπαντας τοὺς εὐγενεῖς ἐκείνους κυρίους, τοὺς ἀποτελέσαντας τὸ σχολικὰς ἐπιτροπείας κατὰ τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα, καὶ δὴ τοὺς ἑκάστοτε χρηματίσαντας προέδρους τούτων κ. κ. Ι. Κωνσταντινίδην, Κ. Ν. χ'' Παρασκευᾶν καὶ Ν. Πύργον, διὰ τὴν ἀξιοθαύμαστον καὶ ἀξιομίμητον βοήθειαν, ἣ παρείχόν μοι ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ ὑψηλοῦ μου ἔργου, καὶ οὐδέποτε εὗρον οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον πρόσκομμα, οὐδὲ ἐδόθη μοί ποτε ἀφορμὴ νὰ μεμψιμοιρήσω κατὰ τοῦ διδασκαλικοῦ ἐπαγγέλματος.

Ἐγκαρδίως ἐπίσης εὐχαριστῶ καὶ τὸν προσφιλῆ μου συνάδελφον κ. Κ. Χριστοδουλάκην, διὰ τὴν εἰλικρινῆ ἀδελφικὴν ἀγάπην, μεθ' ἧς καθ' ὅλον τὸ χρονικὸν τοῦτο διάστημα μετ' ἐμοῦ διῆγε, χωρὶς νὰ δώσῃ οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ἀφορμὴν δυσαρεσκείας μεταξὺ ἡμῶν.

Ὁμολογῶ δέ, ὅτι οὐδέποτε θὰ λησμονήσω τὴν ὡραίαν Λάπηθον διὰ τὴν τοιαύτην ἀξιοθαύμαστον καὶ ἀξιομίμητον εὐγενῆ συμπεριφοράν της πρὸς τοὺς διδασκάλους της, ἥτις εἶναι ἀξία νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἓν χρυσοῦν παράδειγμα διὰ πλεῖστα χωρία τῆς Κύπρου, ἐν οἷς δυστυχῶς οὐδεμιᾶς ὑποστηρίξεως τυγχάνουσιν οἱ διδάσκαλοι.

Ἐν Λαπήθῳ τῇ 1)7)1911.

Ι. ΠΗΓΑΣΙΟΥ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ διὰ τὴν θερινὴν περίοδον ἐξοχικὴ οἰκία ἐν Κυρηνείᾳ παρὰ τὴν Κεντρικὴν ὁδὸν ἀρκετὰ εὐρύχωρος καὶ ἐπιπλωμένη. Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Ι. Ν. Κρανιδιώτη.

ΕΝ ΤΩ ΕΠΑΡΧΙΑΚΩ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

ΠΤΩΧΕΥΣΙΣ ΑΡ. 5)1911

Ἐνώπιον τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Σαμῆ ἐφ. δικαστοῦ.

Ἐπὶ τοῖς ἀφορῶσι τὴν αἴτησιν πτωχεύσεως τοῦ Χριστοδούλου Γεωργιάδου ἐκ Λευκωσίας, ὅπως ὁ Μιλτιάδης Γαβριηλίδης ἔμπορος ἐκ Λευκωσίας κηρυχθῇ εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως.

Ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ κ. Δ. Σεβέρη δικηγόρου ἐκ μέρους τοῦ αἰτητοῦ, δι' ἧς ἐξαιτεῖται διάταγμα πρὸς κήρυξιν εἰς πτώχευσιν τοῦ Μιλτιάδου Γαβριηλίδου ἐκ Λευκωσίας παρουσιασθεῖσα πρὸς ἀκρόασιν παρουσίᾳ τῶν κ. κ. Χριστοφίδου, Σταυρινάκη καὶ Πασχάλη, παρουσιασθέντων διὰ διαφόρους δανειστὰς τοῦ ῥηθέντος Μιλτιάδου Γαβριηλίδου ἐμφανισθέντος ἐπίσης προσωπικῶς, Τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἀκοῦσαν πᾶν ὅ,τι ἐλέχθη ὑπὸ καὶ ἐκ μέρους τῶν διαδίκων. διὰ τοῦδε τοῦ διατάγματος ΔΙΑΤΑΤΤΕΙ ὅπως ὁ ῥηθεὶς Μιλτιάδης Γαβριηλίδης κηρυχθῇ καὶ δή, διὰ τοῦ παρόντος κηρύττεται εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως. Περαιτέρω τὸ Δικαστήριον τοῦτο ΔΙΑΤΑΤΤΕΙ ὅπως ὁ κ. Σεβέρης, δικηγόρος διορισθῇ Εἰσηγητὴς καὶ ὁ κ. Σταυρινάκης, προσωρινὸς Σύνδικος καὶ ὅπως οἵ τε Εἰσηγητὴς καὶ Σύνδικος μεταβῶσιν ἀμέσως εἰς τὸ κατάστημα καὶ οἰκίαν τοῦ εἰρημένου πτωχεύσαντος καὶ ἐκεῖ πράξωσι πᾶν τὸ ἀναγκαιοῦν διὰ τὴν δέουσαν προφύλαξιν τῆς περιουσίας τοῦ πτωχεύσαντος πρὸς ὄφελος τῶν δανειστῶν του. Καὶ περαιτέρω, ὅπως ἀντίγραφον τοῦ διατάγματος τούτου καταχωρισθῇ εἰς δύο συνεχῆ φύλλα τῆς ἐφημερίδος «Κυπρ. Φύλαξ» καὶ ὅπως ἀντίγραφα τοῦ διατάγματος τούτου τοιχοκολληθῶσιν ἐπὶ τοῦ πίνακος τοῦ Δικαστηρίου τούτου, τῆς θύρας τοῦ τε καταστήματος καὶ οἰκίας τοῦ ῥηθέντος πτωχεύσαντος καὶ ὅπως παρόμοιον ἀντίγραφον ἐπιδοθῇ τῷ Διευθυντῇ τοῦ Ταχυδρομείου Λευκωσίας ἵνα πᾶσαι αἱ ἐπιστολαὶ ἢ ἔγγραφα ἀπευθυνόμενα τῷ εἰρημένῳ πτωχεύσαντι παραδίδωνται τῷ συνδίκῳ μέχρις ἀποπερατώσεως τῆς πτωχεύσεως ταύτης. Καί, περαιτέρω, τὸ Δικαστήριον τοῦτο ΔΙΑΤΑΤΤΕΙ ὅπως ὁ ῥηθεὶς πτωχεύσας ᾖ ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς Ἀστυνομίας μέχρι περαιτέρω διαταγῶν τοῦ Δικαστηρίου.

Ἐγένετο τὴν 11 ἡμέραν Ἰουλίου 1911.

(Ὑπογ.) J. R. Holms.

Ὅ,τι πιστὸν ἀντίγραφον
Β. Γ. Παπαδόπουλος
Π. Ε. Δ.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Ἐπὶ τοῖς ἀφορῶσι τὴν πτώχευσιν τοῦ Μιλτιάδου Γαβριηλίδου ἐμπόρου ἐκ Λευκωσίας. No. 5)1911.

Προσκαλοῦνται πάντες οἱ φαινόμενοι πιστωταὶ τῆς παρούσης πτωχεύσεως ὅπως προσέλθωσι τὸ προσεχὲς Σάββατον 15 τρέχοντος καὶ ὥραν 5 μ. μ. εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ εἰσηγητοῦ ἵνα λάβωσι γνῶσιν τοῦ προσωρινοῦ ἰσολογισμοῦ καὶ πρoβῶσιν εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ὁριστικοῦ συνδίκου.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 11)7)911.

Ὁ εἰσηγητὴς
ΔΗΜ. ΧΡ. ΣΕΒΕΡΗΣ

ΚΟΥΡΕΙΟΝ "Ο ΝΑΡΚΙΣΣΟΣ" ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ

(Παραπλεύρως τοῦ Ταχυδρομείου).

Ποιῶ γνωστὸν πρὸς τὴν ἀξιότιμον πελατείαν μου καὶ τὸ φιλόκαλον Κοινὸν ὅτι ἔλαβον μεγάλην συλλογὴν ξυραφίων καινουργῶν, ἐξ ὧν διαθέτω δι' ἕκαστον ἀνὰ ἓν πρὸς ἀποκλειστικὴν χρῆσιν του, ἐν τῷ Κουρείῳ μου δε τηρεῖται πλήρης ἀντισηψία περὶ τὴν χρῆσιν ξυραφίων καὶ κτενῶν.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 1,14 Ἰουλίου 1911.

Χρ. Κ. Φράγκος.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Πρὸς τὴν ἀξιότ. οἰκογένειαν τοῦ κ. Χρ. Σαμψῶν ἐκφράζω καὶ δημοσίᾳ τὴν βαθεῖαν εὐγνωμοσύνην μου διὰ τὴν οἰκογενειακὴν αὐτόχρημα περίθαλψιν καὶ πατρικὴν καὶ μητρικὴν ἐπαγρύπνησιν ὧν ηὐτύχησα παρ' αὐτῇ δι' ὅλου τοῦ χρόνου τῆς φοιτήσεώς μου εἰς τὸ Π. Γυμνάσιον.

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 1 Ἰουλίου 1911.

Κ. Φᾶνος
Τελειόφοιτος Π. Γυμνασίου.

ΛΑΧΕΙΟΝ ΕΛΛΗΝ. ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ

Κληρώσεις τῆς 30 Ἰουλίου

Ο ἀριθ. **9018** κερδίζει φρ. 2500
» **9853** » » 500
15491 κερδίζει φρ. 200 1511 φρ. 50
325‑3 » 7480 » »
1225 » » 100 16512 » »
7284 » » » 23608 » »
24317 » » » 24924 » »

Οἱ ἑπόμενοι 88 ἀριθμοὶ κερδίζουν φρ. 25

37	7110	13376	23395	28677	35835
44	7189	13824	23499	28704	35346
702	7446	13927	23910	28996	35531
1370	7565	16775	24123	29414	35976
1792	8455	18575	25121	29452	36341
2015	9489	18790	25209	29864	37404
2085	10459	18819	25657	29913	37574
2297	10678	20451	25731	30010	38971
2806	11197	20954	26247	31292	3?120
46?8	11214	21219	26610	31345	39561
5524	11378	21652	26854	31366	39584
5819	11611	22878	28080	31406	39909
5822	12026	22997	28236	32561	39933
6675	12655	23030	28563	32?1?	
6838	13292	23203	28571	33561	

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΤΟ ΑΤΥΧΗΜΑ ΤΟΥ "ΑΒΕΡΩΦ"

Τῇ προπαρελθούσῃ Κυριακῇ διεβιβάσθη τηλεγραφικῶς πρὸς τὸ Ἑλληνικὸν Ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν συναπτικωτάτη ἀγγελία περὶ προσαράξεως τοῦ θωρηκτοῦ μας «Ἀβέρωφ» ἥτις ἐτηρήθη μυστικὴ μέχρισοῦ ληφθῶσι λεπτομέρειαι τοῦ ἀτυχοῦς γεγονότος καὶ τῇ πρωΐᾳ τῆς προπαρελθούσης Τρίτης ἤρχισαν νὰ διασπείρωνται αἱ πρῶται διαδόσεις, αἵτινες ὡς τοιαῦται ἐπὶ τὸ ὑπερβολικώτερον ἐξογκούμεναι προεκάλεσαν Ἀθήναις βαθυτάτην συγκίνησιν.

Αἱ πρῶται ἐπίσημοι πληροφορίαι εἶχον ληφθῇ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τὴν πρωΐαν τῆς προπαρελθούσης Κυριακῆς, καθ' ἃς τὸ θωρηκτὸν «Ἀβέρωφ» κατευθύνετο ἐκ Πορτσμοὺθ ὅπου ἐγένετο ἡ μεγάλη ναυτικὴ ἐπιθεώρησις εἰς Νιεβονπορτ πρὸς καθορισμὸν εἰς τὰς ἐκεῖ δεξαμενάς, προσέκρουσε περὶ τὴν 11ην ὥραν τῆς νυκτὸς τοῦ προπαρελθόντος Σαββάτου εἰς μικρὰν ἀπόστασιν ἔξωθι τοῦ Νιέβομπορτ καὶ ἐντὸς τοῦ κόλπου τοῦ Πλυμμοὺθ, ὅπερ κεῖται τριάκοντα μίλλια δυτικῶς τοῦ Πορτσμοὺθ.

Ἐκ τῆς προσκρούσεως ταύτης ἐθραύσθησαν τὰ περισσότερα ἐκ τῶν ἐλασμάτων τῆς γάστρας τῆς ἀριστερᾶ πλευρᾶς τοῦ σκάφους, ἱκανὸν δὲ ὕδωρ εἰσέρρευσεν εἰς ἓξ διαπύθμενα, στεγανά, δῆλα δή, διαμερίσματα τοῦ κύτους.

Τὸ πλοῖον δὲν ἐκάθισεν ἐπὶ τῆς ὑφάλου, ἠδυνήθη δὲ νὰ εἰσπλεύσῃ ἐνωρίτατα τὴν πρωΐαν ἄνευ οὐδενὸς νέου ἐπεισοδίου, ἐπλησίασε δὲ καὶ ἠγκυροβόλησεν ἐγγύτατα πρὸς τὰς Δεξαμενάς.

—Ὁ ἐν Λονδίνῳ Πρεσβευτής.

Μετὰ τὰς ἄνωθι πληροφορίας ἐλήφθη τηλεγράφημα τοῦ ἐν Λονδίνῳ πρεσβευτοῦ κ. Γενναδίου ὅστις ἀνήγγειλε τὰ τοῦ ἀτυχήματος καὶ ἀνέφερε συγχρόνως ὅτι ἡ ναυσιπλοΐα εἰς τὸν κόλπον τοῦ Πλυμοὺθ εἶνε ἐξαιρετικῶς ἐπικίνδυνος ὡς ἐκ τῶν βραχωδῶν ὑφάλων καὶ τῶν σύρτεων, αἵτινες διήκουσι κυρίως κατὰ τὴν εἴσοδον, καὶ διὰ τοῦτο τὰ εἰσπλέοντα πλοῖα παραλαμβάνουσι συνήθως πεπειραμένον πλοηγόν.

Κατὰ τὰς πληροφορίας τοῦ κ. Γενναδίου, τὸ προξενηθὲν ῥῆγμα τῆς γάστρας παρὰ τὴν τρόπιν ἔχει μῆκος 60 ποδῶν (18 περίπου μέτρων). δὲν εἶνε ὅμως δυνατὸν νὰ καθορισθῇ ἐκ τοῦ προχείρου τὸ μέγεθος τῆς ζημίας.

—Αἱ ἀνακοινώσεις τοῦ Πρωθυπουργοῦ πρὸς τὴν Βουλήν.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνωτέρω τηλεγραφημάτων καὶ ἄλλων νεωτέρων ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Βενιζέλος κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς προπαρελθούσης Τρίτης μετὰ μεσημβρίαν πρὸς καθησύχασιν τοῦ δικαίως τεταραγμένου καὶ συγκεκινημένου κοινοῦ ἐποιήσατο τὰς ἑπομένας ἀνακοινώσεις.

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Τὴν ἑνδεκάτην νυκτερινὴν ὥραν τοῦ Σαββάτου πρὸς τὴν Κυριακήν, ἐνῷ τὸ θωρηκτὸν καταδρομικὸν «Ἀβέρωφ» ἔπλεε πρὸς ἀγκυροβολίαν κυβερνώμενον ἀπὸ τὸν κυβερνήτην κ. Δαμιανόν, προσέκρουσεν ἐπὶ ὑφάλου εἰς ἀπόστασιν μιλλίου ἀπὸ τοῦ Πλυμοὺθ παρὰ τὸ Δρεϋστόου, χωρὶς νὰ καθήσῃ, ἐνῷ ἡ βολὴ ἐδείκνυεν ἑκατέρωθεν 5 1)2 ὀργυιάς. Τὸ πλοῖον καταπλεῦσαν εἰσήλθεν εἰς τὴν Δεξαμενήν, ὅπου ἐβεβαιώθη ὅτι εἰς ἓξ διαπύθμενα τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς ἐγγὺς τῆς τρόπιδος ὑπῆρχε λάσπη.

Ταῦτα κατὰ τηλεγράφημα τοῦ κ. Δαμιανοῦ προσθέτοντος ἀκόμη ὅτι ὁ ναυπηγὸς τοῦ Ναυστάθμου θὰ ἐξετάσῃ τὴν ζημίαν, ὅτι δὲ συνεστάθη ἐπιτροπὴ ἐξ ὑπάρχου, μηχανικοῦ καὶ ναυπηγοῦ, ὅπως συντάξῃ ἔκθεσιν περὶ τῶν ζημιῶν καὶ ὑποβάλῃ αὐτὴν ἁρμοδίως.

Συγχρόνως ἐλήφθη τηλεγράφημα τὴν Κυριακὴν τοῦ πρέσβεως ἐν Λονδίνῳ, βεβαιοῦντος, ὅτι ὁ Ἄγγλος ναύαρχος, ἀρχηγὸς τῆς ἀποστολῆς, ἀνεχώρησε διὰ τὸ Πλυμοὺθ πρὸς ἐξέτασιν τῶν γενομένων ζημιῶν.

Ἐτηλεγραφήσαμεν ἐντεῦθεν πρὸς τὸν ναύαρχον Τῶφφιλ, ὅπως τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀνακρίσεως, τὴν ὁποίαν θὰ ἐνεργήσῃ καὶ τὸ πόρισμα τῆς σχετικῆς ἐκθέσεως, διαβιβάσῃ τηλεγραφικῶς. Μέχρι τῆς ὥρας δὲν ἔχομεν ἐκ μέρους τοῦ Ναυάρχου ἀπάντησιν.

ΚΟΥΤΟΥΠΗΣ. Εἰσῆλθε τὸ πλοῖον εἰς τὴν Δεξαμενήν;

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Τὸ πλοῖον ἐξηκολούθησε πλέον, εἰσῆλθεν εἰς τὸν λιμένα, ἀνελκύσθη καὶ εὑρίσκεται εἰς τὴν Δεξαμενὴν ἀπὸ τῆς νυκτὸς ἐκείνης.

ΚΟΥΤΟΥΠΗΣ. Αἱ ζημίαι,

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Περὶ ζημιῶν δὲν ἔχομεν ἀκόμη τὴν ἔκθεσιν τοῦ ναυάρχου ἀλλὰ σήμερον, πρὸ μικροῦ ἀκριβῶς, ἐλήφθη τηλεγράφημα τοῦ κυβερνήτου τοῦ πλοίου εἰς συμπλήρωσιν τοῦ πρώτου τηλεγραφήματός του, ἐν τῷ ὁποίῳ ἐκθέτει ποῖαι εἶνε αἱ ζημίαι.

Αἱ ζημίαι, λοιπόν, συνίστανται (ἀναγινώσκει) «εἰς παραμόρφωσιν ἐλασμάτων τρόπιδος ἀπὸ τοῦ 22ου μέχρι τοῦ 4ου νομέως τῆς πρώρας, ὁμοίως δὲ εἰς διάφορα μέρη 16 ἐλασμάτων ἐξωτερικοῦ περιβλήματος καὶ ἀντιστοίχων νομέων ἀπὸ 23 πρώρας ἐπὶ 8 πρύμνης μετὰ ἐκκαρφώσεως εἰς τέσσαρα σημεῖα. Ἓν μικρὸν ῥῆγμα εἰς ἔλασμα τρόπιδος, ἄνευ οὐδεμιᾶς βλάβης λεβήτων ἢ μηχανῶν, οὔτε κύρτωμα εἰς εὐτερόνειαν.. Ἐπιτροπὴ ὑποβάλῃ ἔκθεσιν».

—Ἡ δαπάνη διὰ τὴν ἐπισκευὴν.

Αὗται αἱ πληροφορίαι, τὰς ὁποίας ἔχω. σχετικῶς πρὸς τὸ ἐπελθὸν ἀτύχημα διὰ τὸν «Ἀβέρωφ». Πρέπει νὰ προσθέσω, ὅτι ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία ἐκ τοῦ δευτέρου τούτου τηλεγραφήματος ὑπολογίζει, ὅτι ἡ ὅλη δαπάνη διὰ τὴν ἐπιδιόρθωσιν τῶν ἐπελθουσῶν ζημιῶν δὲν θὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῶν 100 χιλ. δραχμῶν.

Νομίζω ὅτι ὑπὸ τοιούτους ὅρους τὸ ἀτύχημα ὅσον καὶ ἂν εἶνε θλιβερὸν περιορίζεται εἰς διαστάσεις πολὺ μικροτέρας.

ΚΟΥΤΟΥΠΗΣ. Χρόνος ἐπισκευῆς.

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Εἰς τηλεγράφημα χθεσινὸν τοῦ κ. Δαμιανοῦ ὁ χρόνος ὑπολογίζεται εἰς ἓξ ἑβδομάδας. Δὲν ἔχω τὴν ἔκθεσιν τοῦ ναυάρχου οὔτε τοῦ Ναυπηγείου τὸ ὁποῖον ὁριστικῶς θὰ μᾶς εἴπῃ πόσος χρόνος θ' ἀπαιτηθῇ. ἔχομεν ὅμως τηλεγράφημα τοῦ Ναυπηγικοῦ Οἴκου τῶν ἀδελφῶν Ὀρλάνδο οἱ ὁποῖοι κατεσκεύασαν τὸ θωρηκτόν, ἐν τῷ ὁποίῳ ἐκφράζουσι τὰ συλλυπητήρια αὐτῶν διὰ τὸ ἐπελθὸν ἀτύχημα καὶ δηλοῦσιν ὅτι εἶναι πρόθυμοι νὰ ἐπανορθώσωσι τὰς γενομένας ζημίας μὲ τὸ ἐνδιαφέρον βεβαίως ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἔχουσιν ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι κατεσκεύασαν τὸ πλοῖον. Τὸ ὑπουργεῖον δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ κρίνῃ ἂν πρέπῃ νὰ ἐπιδιορθωθῇ τὸ πλοῖον ἐκεῖ ἢ νὰ προτιμηθῇ νὰ γείνῃ ἡ ἐπισκευὴ ἐκεῖ ὅπου εὑρίσκεται ἀφοῦ τὸ πλοῖον εἶνε ἤδη ἐξηγμένον ἔξω εἰς τὴν Δεξαμενήν. Ὅπως δήποτε τοῦτο θὰ κανονισθῇ μετὰ τὴν ἀπάντησιν τοῦ ναυάρχου κ. Τῶφφιλ.

ΜΙΧΑΛΕΑΣ. Δυνάμεθα νὰ μάθωμεν ἐὰν τὸ πλοῖον εἶχε πλοηγόν, ὅτε εἰσήρχετο εἰς τὸν λιμένα;

ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ. Περὶ αὐτοῦ δὲν ἔχομεν πληροφορίας ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ κυβερνήτης τοῦ πλοίου λέγων, ὅτι αὐτὸς ἐκυβέρνα ἐκείνην τὴν στιγμὴν τὸ πλοῖον ὑποθέτω ὅτι δὲν εἶχε πλοηγόν.

Πρέπει νὰ προσθέσω, ὅτι διὰ τὸ ἐπελθὸν ἀτύχημα θὰ ζητηθῶσιν εὐθῦναι καὶ ταύτας θὰ ἀκολουθήσωσιν αἱ ἀναγκαῖαι κυρώσεις. Ἀλλὰ νομίζω δικαιοῦμαι νὰ διαβεβαιώσω τὴν Βουλὴν ὅτι δὲν ὑπάρχει λόγος συγκινήσεως μεγάλης διότι πρόκειται περὶ γεγονότος συνηθεστάτου εἰς τὰ ναυτικὰ τοῦ κόσμου, ἀσυνήθους διὰ τὸ ἰδικόν μας ἀτυχῶς μέχρι σήμερον, ἀλλὰ τὸ ὁποῖον δὲν δύναται νὰ ἐπηρεάσῃ οὔτε τὴν μαχητικὴν ἱκανότητα τοῦ πλοίου παντάπασιν, οὔτε τὸν προϋπολογισμὸν ὑπερόγκως, διότι ἡ δαπάνη θὰ εἶνε πολὺ μικρά, οὔτε τὸ ἠθικὸν τοῦ πολεμικοῦ Ναυτικοῦ ἄλλως τε θὰ θίξῃ, διότι ἀκριβῶς τὸ παρελθὸν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν τοῦ πολεμικοῦ μας ναυτικοῦ εἶνε τοιοῦτον ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ θιχθῇ ἀπὸ ἓν ἀτύχημα συνηθέστατον εἰς κάθε ναυτικὸν τοῦ κόσμου.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀπαντῶν εἰς ἐπιθέσεις ὑβριστικὰς ἐναντίον τοῦ πλοιάρχου Δαμιανοῦ ὡς ἀνικάνου καὶ ὑπαιτίου τοῦ ἀτυχήματος παρά τινος βουλευτοῦ, ἐξῆρε τὴν μακρὰν καὶ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν τοῦ κ. Δαμιανοῦ δι' ἧς κατέκτησε τὴν ἐκτίμησιν τοῦ ναυτικοῦ κόσμου, ἀνέφερε δὲ τὸν μέγαν ἐκπαιδευτικὸν πλοῦν τῶν Δοκίμων διὰ τοῦ «Μιαούλη», οὗτινος κυβερνήτης ἦτο ὁ Δαμιανός, ὡς δεῖγμα τῆς ὑπερόχου ναυτικῆς αὐτοῦ ἱκανότητος.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἀνακοινοῖ κατόπιν ὅτι κατ' ἔκθεσιν τηλεγραφικὴν τοῦ ἐν Λονδίνῳ πρεσβευτοῦ ἡ εὐθύνη τοῦ ἀτυχήματος ἐπιβαρύνει ἐξ ὁλοκλήρου τὸν κυβερνήτην κ. Δαμιανόν, ὃν καὶ τηλεγραφικῶς ἀνεκάλεσε, διέταξε δὲ καὶ τὴν ἐνέργειαν τακτικῶν ἀνακρίσεων καὶ τὴν ἀποστολὴν καταλόγου ὅλων τῶν προσώπων ἐκείνων, ἅτινα μετακαλούμενα εἰς Ἀθήνας θὰ ἠδύναντο νὰ διασαφηνίσωσι διὰ τῶν καταθέσεων αὐτῶν, ἂν ὑπάρχῃ περίπτωσις νὰ ζητηθῶσι καὶ ποινικαὶ εὐθῦναι, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ Ποινικοῦ Ναυτικοῦ Νόμου.

Τελευτῶν ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἐδήλωσεν ὅτι οὐδεὶς ὑπάρχει λόγος, παρὰ τὸ λυπηρὸν τοῦ ἀτυχήματος, νὰ καταλαμβανώμεθα ὑπ' αἰσχύνης εἴτε ὑπὸ ἀποθαρρύνσεως καὶ ἀπογοητεύσεως, διότι κατήντησεν καὶ τοῦτο νὰ εἴπωσιν, ὅτι μετὰ τὸ ἐπελθὸν ἀτύχημα δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ μεριμνᾷ ἡ Ἑλλὰς περὶ τῆς θαλασσίας αὐτῆς δυνάμεως.

Ταῦτα πάντα εἶναι τερατώδεις ὑπερβολαί, εἶπεν ὁ κ. Βενιζέλος, ὅστις ἐν τέλει ἐξεδήλωσε τὴν πεποίθησιν ὅτι ταχέως μὲ τὴν γενικὴν ἐξυγίανσιν θὰ ἐξυγιανθῇ καὶ τὸ Ναυτικόν μας καὶ θὰ καταστῇ ἄξιον τῶν ἐλπίδων καὶ τῶν θυσιῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

—Νεώτεραι εἰδήσεις.

Ὁ ἐν Λονδίνῳ πρεσβευτὴς κ. Γεννάδιος ἐτηλεγράφησε τῇ 26)9 Ἰουλίου πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ὅτι ἡ ἐπισκευὴ τῶν ζημιῶν τοῦ «Ἀβέρωφ» θὰ ἀπαιτήσῃ δίμηνον χρονικὸν διάστημα ἡ δὲ δαπάνη θὰ ἀνέλθῃ εἰς 75, 00 φρ. ἤτοι 3,000 στερλίνας. Ἡ ναυτικὴ καὶ μαχητικὴ ἀξία τοῦ σκάφους παρέμειναν ἀπρόσβλητοι

Ὁ Κυβερνήτης τοῦ «Ἀβέρωφ» κ. Δαμιανὸς ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ κ. Κουντουριώτου.

Ὁ αὐτὸς ἐτηλεγράφησε τῇ 27)10 Ἰουλίου ὅτι ὁ Ἄγγλος ὑποπλοίαρχος, ὅστις εὑρίσκετο ἐπὶ τοῦ «Ἀβέρωφ» ὑπέδειξεν εἰς τὸν ἀξιωματικὸν κ. Μελᾶν νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν Κυβερνήτην τοῦ πλοίου κ. Δαμιανόν, ὅτι τὸ σκάφος κατευθύνεται πρὸς ὕφαλον, ἀλλ' ὁ ἀξιωματικὸς Μελᾶς ἀπέφυγε νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν κ. Δαμιανόν.

—Τὸ Ἑλληνικὸν δάνειον ἐν Παρισίοις.

Κατὰ τηλεγραφικὰς πληροφορίας πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν ἐκ Παρισίων ἐκ τῶν συγκεντρωθέντων ἀποτελεσμάτων τῆς ἐγγραφῆς ἐξάγεται ὅτι τὸ ἐκδοθὲν ἑλληνικὸν δάνειον ὑπερεκαλύφθη ἰδίως ἐν Γαλλίᾳ ἔνθα ἔτυχεν εὐμενεστάτης ὑποδοχῆς.

Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο θεωρεῖται λίαν ἱκανοποιητικὸν διὰ τὴν πίστιν τοῦ Κράτους καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην ἐπὶ τὸ ἔργον τῆς Κυβερνήσεως, λαμβανομένου ἰδίᾳ ὑπ' ὄψει ὅτι ἀπρόοπτα πολιτικὰ γεγονότα ἐτάραξαν τὰς ξένας ἀγορὰς συνεπείᾳ δὲ τούτου ἄλλαι ἐκδόσεις δανείων εἴτε ἀπέτυχον εἴτε ἀνεβλήθησαν.

—Τὸ ἐθνικὸν λαχεῖον.

Κατὰ τὴν γενομένην κλήρωσιν τοῦ λαχείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου τῇ π. Κυριακῇ τὸν μέγαν πρῶτον λαχνὸν ἐκέρδισεν ὁ ἀριθμὸς 12680, τὸν δὲ δεύτερον ὁ ἀριθ. 22,792.

—Τὰ φορολογικὰ νομοσχέδια.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἐδήλωσεν ἐν τῇ Βουλῇ ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐπιμείνῃ ζητοῦσα τὴν ψήφισιν τῶν φορολογικῶν Νομοσχεδίων. Ἐὰν τὰ νομοσχέδια ταῦτα δὲν ψηφισθῶσιν, εἶνε ἀδύνατον εἰς τὴν Κυβέρνησιν νὰ παραμείνῃ ἐν τῇ ἀρχῇ.

ΤΑ ΕΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Ἀλβανία.

Παρὰ τὰς σπουδαίας παραχωρήσεις τῆς Τουρκίας οἱ Μαλισσόροι ἐξακολουθοῦν νὰ εἶνε διστακτικοί, δηλοῦσι δὲ ὅτι δὲν ἔχουσι βεβαιότητα ὅτι ἡ Πόλη θὰ τηρήσῃ τὰς ὑποσχέσεις.

Ἀγγέλλεται ὅτι οἱ Τόσκοι τῆς μεσημβρινῆς Ἀλβανίας ἐξηγέρθησαν. Ἡ τουρκικὴ Κυβέρνησις ἀπέστειλε στρατεύματα.

Νέα συμπλοκὴ συνέβη τῇ 25)8 Ἰουλίου μεταξὺ τῶν Μαλισσόρων καὶ τῶν Τούρκων. Οἱ Μαλισσόροι κατέφυγον ἐν τέλει εἰς τὸ Μαυροβουνιώτικον ἔδαφος.

—Οἱ Τουρκαλβανοὶ διὰ τηλεγραφημάτων σταλέντων εἰς Κων)πολιν ἀποδοκιμάζουν τὰς ἐνεργείας τοῦ Ἰσμαὴλ Πασᾶ ὑπὲρ αὐτονομίας τῆς Ἀλβανίας.

Εἰς τὴν Κορυτζᾶν ἡ ἐπανάστασις ἐπεκτείνεται καὶ ἐκδηλοῦνται φόβοι μεγαλειτέρας ἐπεκτάσεως αὐτῆς.

Οἱ Ἀρναοῦται ζητοῦσιν ὅπως τὰ προνόμια, ἅτινα θὰ παραχωρηθῶσιν εἰς τοὺς Μαλισσόρους ἐπεκταθῶσιν εἰς ἅπαντας τοὺς Τουρκαλβανούς.

—Τὸ Νεοτουρκικὸν Κομιτᾶτον διέταξε τὴν ἐπέκτασιν τοῦ ἐμπορικοῦ ἀποκλεισμοῦ κατὰ τῶν Ἑλλήνων.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Η ΕΝ ΑΓΚΑΔΙΡ τοῦ Μαρόκου ἀπόβασις γερμανικῶν ἀγημάτων διὰ τῆς γερμανικῆς κανονιοφόρου «Πάνθηρ» καὶ ἡ ἀποστολὴ εἶτα τοῦ γερμανικοῦ καταδρομικοῦ «Βερολῖνον» συνεκίνησεν οὐ μόνον ἅπαντας τοὺς διπλωματικοὺς κύκλους ἀλλὰ καὶ τὰ χρηματιστήρια συνετάραξεν.

Αἱ μεταξὺ τῶν Μ. Δυνάμεων ἀνταλλασσόμεναι διπλωματικαὶ διαπραγματεύσεις διεξάγονται πυρετωδῶς, γενικῶς δὲ πιστεύεται ἤδη ὅτι θὰ καταλήξωσιν εἰρηνικῶς, καὶ διὰ τοῦτο παρῆλθεν ἡ πρώτη γενικὴ ἀνησυχία.

ΚΑΥΣΩΝΕΣ ἐξαιρετικοὶ ἐνέσκηψαν ἐν Ἀμερικῇ καὶ ἐν Εὐρώπῃ οἵτινες γίνονται ἐπαισθητοὶ καὶ ἐνταῦθα φοβούμεθα δὲ ὅτι θὰ ἐπιταθῶσιν οὗτοι προσεχῶς παρ' ἡμῖν.

Ὁ καύσων ἐν Λονδίνῳ τῇ 24 Ἰουνίου ἦτο ἰσχυρότατος, διότι ἐν σκιᾷ ἡ θερμοκρασία ἀνῆλθεν εἰς 30ο καὶ ὑπὸ ἥλιον εἰς 51ο. Εἶνε ἡ ὑψηλοτέρα θερμοκρασία ἥτις ἐσημειώθη ἀπὸ τριακονταετίας.

Ἐν Ν. Ὑόρκῃ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ὁ καύσων ἐπήνεγκε μεγάλας μὲν βλάβας εἰς τὴν γεωργίαν, πολλοὺς δὲ θανάτους κατ' ἀνθρώπων, ὡς καὶ ἐν Βοστώνῃ.

ΣΕΙΣΜΟΙ ἐγένοντο τῇ πρωΐᾳ τῆς 25)8 Ἰουλίου καθ' ἅπασαν τὴν Οὐγγαρίαν οἵτινες διήρκεσαν ἐπὶ 12 λεπτά. Οἱ κάτοικοι καταληφθέντες ὑπὸ πανικοῦ ἐξώρμησαν εἰς τὰς ὁδούς. Ἐν Κεσκεμὼν συνέβησαν μεγάλαι ζημίαι, πολυάριθμοι δὲ οἰκίαι κατέστησαν ἑτοιμόρροποι. Τὸ Δημαρχεῖον καὶ ὁ στρατὼν τοῦ πεζικοῦ κατέστησαν ἀκατοίκητοι, ὁ σιδηροδρομ. σταθμὸς καὶ ὁ στρατὼν τῆς χωροφυλακῆς κατέρρευσαν. Καθ' ὅλην τὴν Βουκοβίναν συνέβησαν μεγάλαι πλημμύραι· ὁ ποταμὸς Προῦθος ὑψώθη κατὰ 15 πόδας, τεράστιαι γέφυραι κατεστράφησαν, αἱ σιδηροδρομ. συγκοινωνίαι διεκόπησαν καὶ κατέστησαν ἀδιάβατοι.

ΤΑ ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

ΨΗΦΙΣΜΑ ὑπὲρ τῆς αὐξήσεως τῶν Ἑλληνικῶν ἑδρῶν ἐν τῷ Νομοθετικῷ Συμβουλίῳ ὑπὸ Θ. ΘΕΟΔΟΤΟΥ.

Ὁ βουλευτὴς Λευκωσίας—Κυρηνείας κ. Θ. Θεοδότου ὑπέβαλε κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 20)2 Ἰουνίου τὸ ἑπόμενον ψήφισμα:

«Τὸ Συμβούλιον φρονεῖ ὅτι εἶνε πρέπον καὶ δίκαιον ὅπως τὸ διάταγμα τῆς 6ης Ἰουλίου 1907 τὸ προβλέπον περὶ τῆς διακυβερνήσεως τῆς Νήσου Κύπρου τροποποιηθῇ κατὰ τρόπον ἐπιτρέποντα νὰ ἐκδηλῶται καὶ νὰ ἐπιβάλληται ἡ γνώμη τῶν κατοίκων τῆς Νήσου ἐν τῷ Νομοθετικῷ Συμβουλίῳ. Ὅπως δὲ τοῦτο γένηται κατορθωτόν, τὸ Συμβούλιον φρονεῖ ὅτι εἶνε ἀνάγκη ὅπως ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀναλογίας τοῦ πληθυσμοῦ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἑλληνικῶν ὀρθοδόξων μελῶν τοῦ Συμβουλίου αὐξηθῇ ἀπὸ ἐννέα εἰς δώδεκα».

Ἡ ἐπὶ τοῦ ψηφίσματος τούτου συζήτησις ἐγένετο κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 23)5 Ἰουνίου.

Θ. ΘΕΟΔΟΤΟΥ. Εἶνε γνωστὸν ὅτι ὁ καταστατικὸς τῆς Νήσου χάρτης δὲν βασίζεται ἐπὶ ἴσης βάσεως, οὔτε ἐπὶ ἴσων δικαίων· καὶ πᾶν πολίτευμα συνταγματικὸν ἔχει ὡς βάσιν τὴν γνώμην τοῦ πλειονοψηφοῦντος πληθυσμοῦ μιᾶς χώρας. Ἐνταῦθα λέγομεν ὅτι τὸ Νομοθετ. Συμβούλιον τῆς Κύπρου δηλ. ἡ πλειονοψηφία τῆς Νήσου, ἀπεφήνατο ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις, τὰ ἐπίσημα μέλη ἐν συμπαιγνίᾳ μετὰ τῶν Μουσουλμανικῶν, ψηφίζει καὶ ἐπιβάλλει τὰ μέτρα ταῦτα καὶ τοὺς νόμους. Καὶ πρῶτον παρατηρῶ ὅτι τὰ ἐπίσημα μέλη τοῦ Συμβουλίου ἂν οὐχὶ ὅλα τοὐλάχιστον τρία, ἠδύναντο νὰ μὴ ἔχωσι μέρος ἐν τῷ Συμβουλίῳ τούτῳ καὶ ταῦτα εἶνε οἱ Ἐντ. Διοικητής, Ἀρχιδασονόμος καὶ Ἀρχίατρος. Ὅσον μὲν ἀφορᾷ τὸν Ἐντ. Ἀρχιγραμματέα, τὸν Ἐντ. Δικηγόρον Στέμματος καὶ τὸν Ἐντ. Οἰκονομικὸν ἔφορον ἴσως εἶνε ἀναγκαῖοι, καθότι κατέχουσιν ἐμπιστευτικὰς θέσεις, ὅσον ὅμως ἀφορᾷ τὰ τρία ἄλλα Ἐπίσ. μέλη εἶνε ὅλως διόλου περιττὰ καὶ κατέχουσι μόνον τὰς Ἕδρας ἵνα παρέχωσι τὴν πλειονοψηφίαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Τὰ Ἐπίσημα μέλη ἅτινα παρακάθηνται εἰς τὸ Συμβούλιον ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτοῦ δὲν ἔδωκαν ποτὲ ἐλευθέρως τὴν γνώμην των. Καὶ πιστεύω ὅτι τὰς πλεισοτέρας φορὰς καταπνίγουσι ταῦτα τὴν φωνὴν τῆς συνειδήσεώς των, διότι εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ ἔχωσι πολλάκις γνώμην ὑπὲρ τῆς χώρας· καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἀντιπροσωπεύουσι καθόλου τὴν γνώμην τῆς χώρας, τοὐναντίον μέγα χάσμα μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῆς χώρας ὑπάρχει. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον λέγω ὅτι διὰ Συνταγματικὸν πολίτευμα δὲν δύναται νὰ ὑπάρξῃ τρόπος τοιοῦτος, οἷος εἶνε ὁ συγκροτῶν τὸ συντ. πολίτευμα τῆς Νήσου. Τὸ ἕτερον ζήτημα ὅπερ φαίνεται ὅτι συντελεῖ εἰς τὴν πλημμελῆ συγκρότησιν τοῦ Συμβουλίου εἶνε ὅτι δὲν τηρεῖται κατ' αὐτὴν ἡ ἀναλογία τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Νήσου. Καὶ κατὰ μὲν τὸ 1882 ἴσως τότε ἠδύνατό τις νὰ εἴπῃ ὅτι δὲν ἐξευρέθη καλῶς ὁ πληθυσμὸς τῶν δύο συνοίκων λαῶν τῆς Νήσου, σήμερον ὅμως εἶνε πασιφανὲς ὅτι ἵνα ὑπάρξῃ δικαιοσύνη πρέπει νὰ ἐκλέγωνται ἐκ τῶν Μωαμεθανῶν 3 μέλη καὶ ἐκ τῶν μὴ Μωαμεθανῶν τοὐλάχιστον 12. Εἶνε λοιπὸν ἐπιβεβλημένον καὶ ὑπὸ τῆς φύσεως τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος καὶ ὑπὸ τῶν καλῶς νοουμένων συμφερόντων τοῦ τόπου ὅπως ὁ Καταστατ. Χάρτης τῆς Νήσου ἀναθεωρηθῇ κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ ψηφίσματος ὑποδεικνυόμενον τρόπον, ὅπως ἡ Κύπρος ἀπολαύσῃ πραγματικοῦ ἀντιπροσωπευτικοῦ πολιτεύματος. Εἶνε δὲ ἡ σκληροτέρα τῶν εἰρωνειῶν νὰ λέγωμεν ὅτι ὁ τόπος διὰ τῶν ἀντιπροσώπων του ἀπεφήνατο, ἐν ᾧ 6 μέλη οὐδὲν κοινὸν μετὰ τοῦ τόπου ἔχοντα καὶ ἄλλα 3 ἀντιπροσωπεύοντα τὴν μειονοψηφίαν ἀποφασίζουσι διὰ τὰ συμφέροντα τοῦ τόπου.

Καὶ ἵνα μὴ φανῇ ὅτι λέγομεν ὑπερβολάς, θὰ φέρω ἓν παράδειγμα ἵνα δείξω ὅτι τὰ ἐπίσημα μέλη δὲν ἔχουσι τόπον ὑπάρξεως, καὶ τοῦτο εἶνε οἱ ἀγῶνες τοῦ Συμβουλίου τούτου πρὸς καταψήφισιν τοῦ φόρου τῆς ὑποτελείας. Καθ' ὅλους τούτους τοὺς ἀγῶνας τὰ ἐπίσημα μέλη ἀντέπραττον, καὶ τοῦτο τί ἄλλο δεικνύει, παρὰ ὅτι ταῦτα δὲν ἀντιπροσωπεύουσι τὴν γνώμην τῆς Νήσου, καὶ ὅτι ἀντιπράττουσι κατὰ τῶν συμφερόντων αὐτῆς ὑπερασπίζοντα τὸ συμφέροντα τοῦ Ἀγγλικοῦ ἔθνους; Ἐὰν θέλωσι τὰ ἐπίσημα μέλη νὰ παρακάθηνται ἐν τῷ Συμβουλίῳ τούτῳ, νὰ ἀντιπροσωπεύωσιν ἑπομένως τὴν γνώμην τοῦ λαοῦ, πρέπει νἀποφασίσωσι νὰ γίνωσι Κύπριοι καὶ νὰ λησμονήσωσιν ὅτι ἀνήκουσιν εἰς τὸ Ἀγγλικὸν ἔθνος. Ἡ Ἀγγλία οὐδὲν δικαίωμα ἔχει νἀποστέλλῃ ἀντιπροσώπους εἰς συνταγματικὸν πολίτευμα ξένης χώρας.

Ἐὰν πράγματι καὶ τὰ παρεπίδημα ἐν Κύπρῳ Ἀγγλικὰ μέλη τῆς Κυβερνήσεως, πλὴν τῶν τριῶν ἅτινα ἀνέφερα προηγουμένως, θέλουσι νἀντιπροσωπεύωσι τὴν γνώμην τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ, ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσωσι τὴν ψῆφον του, ἀλλὰ πάντοτε θὰ τοὺς ἀποκρούει ἐφ' ὅσον παρακάθηνται ἐνταῦθα καθ' ὃν τρόπον λαμβάνουσι νῦν θέσιν ἐν τῷ Συμβουλίῳ. Ἐκτιμῶμεν τὰ φῶτα καὶ τὰς πολυτίμους γνώμας τῶν ἐπισήμων μελῶν, ἀλλ' ἐφόσον ταῦτα ἀφίενται ἐλεύθερα νὰ ἐκφράσωσι τὴν γνώμην των καὶ ὄχι ὅταν ἐπικυροῦσι πάντοτε παρὰ τὴν συνείδησίν των τὴν γνώμην τῆς Κυβερνήσεως· τότε εἶνε ἐντελῶς περιττό, διότι εἶνε ὅλως περιττὸν νὰ ἔχωμεν δύο veto: ἓν ἐνταῦθα καὶ ἓν παρὰ τῇ Α. Μ. τῷ Βασιλεῖ τῆς Ἀγγλίας. Εἶνε λοιπὸν ἀναγκαῖον πλέον καὶ ἀπαραίτητον ὅπως ἀνασυγκροτηθῇ τὸ Συμβούλιον τοῦτο ὅπως ἐπικρατήσῃ ἡ στοιχειώδης δικαιοσύνη ἐν τούτῳ. Ἐὰν λοιπὸν θέλετε νὰ κρατήσητε ἴσην τὴν πλάστιγγα μεταξὺ τῶν 2 στοιχείων, ὀφείλετε νὰ ἀνασυγκροτήσητε τὸ Συμβούλιον τοῦτο ἀναλόγως τοῦ πληθυσμοῦ τῆς Νήσου.

Ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ Βρεττανικοῦ λέοντος καυχᾶσθε ὅτι βασιλεύει ἰσότης καὶ δικαιοσύνη, ἡμεῖς ὅμως καίτοι εὑρισκόμεθα ὑπὸ τὴν σκέπην τούτου δὲν διοικούμεθα μὲ ἰσότητα καὶ δικαιοσύνην.

Ἀπετάθημεν ὅταν ἡ ἀπογραφὴ ἡ προηγουμένη ἔδειξεν ποία ἦτο ἡ ἀναλογία τῶν μελῶν τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ δὲν εἰσηκούσθημεν: καὶ ὅμως συνηγορεῖ ὑπὲρ ἡμῶν ἡ στοιχειώδης δικαιοσύνη. Ἐπίσης ἡ αὐτὴ ἄνισος ἀναλογία ἐπικρατεῖ καὶ ἐν τῷ ἐκτελεστικῷ Συμβουλίῳ ὡς καὶ ἐν τῷ Νομοθετικῷ, ὑποβάλλομεν λοιπὸν καὶ παρακαλοῦμεν ὅπως ἀρθῇ ἡ ἀδικία αὕτη, ὅπως ἐν τοῖς σώμασι τούτοις ἐξισωθῶμεν κατ' ἀναλογίαν πρὸς τοὺς Ὀθωμανοὺς συνοίκους. Καὶ δὲν πιστεύω νὰ ὑπάρχῃ ἀγγλικὴ φωνὴ ἐναντίον τοῦ καθήκοντος τούτου, ἐναντίον τῆς στοιχειώδους δικαιοσύνης. Ἐκτὸς ἐὰν τὰ παρακαθήμενα ἐνταῦθα ἐπίσημα μέλη θέλουσι νὰ διαβεβαιώσωσιν ὅτι εἶνε ἁπλᾶ φερέφωνα τῆς Κυβερνήσεως.

Καταλήγων λέγω ὅτι τὸ ψήφισμα τοῦτο πραγματεύεται περὶ ζωτικωτάτου ζητήματος τοῦ τόπου καὶ παρακαλῶ ὅπως τύχῃ τῆς δεούσης προσοχῆς καὶ μερίμνης τῆς Κυβερνήσεως, διότι τότε θὰ δυνηθῇ ὁ τόπος οὗτος νὰ προαχθῇ ὅταν ἀφεθῇ νὰ διοικῇ αὐτὸς ἑαυτόν.

ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ. Τὸ ψήφισμα τοῦτο ἐξωτερικεύει τὴν ἐπιτακτικὴν θέλησιν καὶ τὴν κοινὴν γνώμην τοῦ τόπου. Τὸ ψήφισμα τοῦτο δὲν ἔρχεται νὰ καινοτομήσῃ ποσῶς οὔτε ἀλλοιοῖ τὴν βάσιν ἐφ' ἧς ἐστερεώθη τὸ παρὸν πολίτευμα, διότι, ὡς γνωστόν, ὅταν ὡρίσθη ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν ὡς βάσις ἐλήφθη ἡ ἀναλογία τοῦ πληθυσμοῦ ἡ τότε, σήμερον ὅμως τἀποτελέσματα τῆς τελευταίας ἀπογραφῆς παρουσίασαν ἀναλογίαν πληθυσμοῦ τοιαύτην, ἥτις ὤφειλε νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν εἰς τὴν περαιτέρω ἐξέλιξιν καὶ ἀνασυγκρότησιν τοῦ Συμβουλίου τούτου. Τὸ ψήφισμα λοιπὸν σκοπεῖ ἁπλούστατα νὰ ὑπομνήσῃ τὴν Κυβέρνησιν ὅτι ἡ χώρα ἔχει ζωηρὰν ἐπιθυμίαν νὰ διεκδικήσῃ τὰ δικαιώματά της ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀναλογίας τοῦ πληθυσμοῦ εἶνε δὲ ἡ ἀξίωσις αὕτη τῆς χώρας δικαιοτάτη, διότι στηρίζεται ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, ἥτις διέπει ὅλα τὰ κοινοβουλευτικὰ συστήματα τοῦ κόσμου, διότι δὲν δύναται νὰ νοηθῇ ποσῶς συνταγματικὸν πολίτευμα ὅταν δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ ἀναλογία τοῦ πληθυσμοῦ ἐν τῇ συγκροτήσει τῶν ἀντιπροσωπευτικῶν πολιτευμάτων καὶ Συμβουλίων. Ἡ ἀρχὴ αὕτη ἐφαρμόζεται εἰς ὅλας τὰς πολιτείας καὶ δὲν ὑπάρχουσι διακρίσεις τάξεων καὶ προνόμια.

Ἐν τέλει πέποιθα, κ. Πρόεδρε, ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ θελήσῃ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν κοινὴν γνώμην πρὶν ἢ ὁ λαὸς εὑρεθῇ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ σκεφθῇ διὰ τίνων μέσων θὰ δυνηθῇ νὰ ἐπιβάλῃ τὴν θέλησίν του κατὰ τὴν συγκρότησιν τοῦ Συμβουλίου.

Ο ΧΑΜΗ λέγει ὅτι τοιαῦται προτάσεις τείνουσαι εἰς τὸ νὰ ἐπιβάλωσι διοικοῦσαν πλειονότητα εἶνε ἐπιβλαβέσταται εἰς τὴν νῦν ἐν τῇ Νήσῳ ὑφισταμένην πολιτικὴν κατάστασιν!

ΧΑΤΖΗΙΩΑΝΝΟΥ. Δὲν παραδέχομαι, κ. Πρόεδρε, ὅτι ἡ παραδοχὴ τῶν ἐν τῷ ψηφίσματι θὰ ἐπέφερε διατάραξιν τῆς πολιτικῆς ἰσορροπίας ἐν τῷ τόπῳ. Τὴν πολιτικὴν ἰσορροπίαν δὲν τὴν κρατεῖ ἡ μειονοψηφία, ἀλλ' ἐὰν αὐτὴ εἶνε ἀναγκαία τὴν κρατεῖ ἡ κυρίαρχος Κυβέρνησις. Καὶ ἂν εἷς μόνον ἐκ τῶν Μουσουλμανικῶν μελῶν παρεκάθητο ἐνταῦθα, δὲν θὰ εἶχον τίποτε νὰ πάθωσι τὰ συμφέροντα τῶν Μωαμεθανῶν διότι καὶ ἡ Κυβέρνησις καὶ ἡ πλειονοψηφία τῆς χώρας θὰ ἐλάμβανον ἴσην μέριμναν ὑπὲρ αὐτῶν ὡς ἀποτελούντων μέρος τοῦ συνόλου τῆς χώρας. Εἰς τὰ θρησκευτικὰ αὐτῶν δίκαια οὐδέποτε ἐπενέβημεν, εἰς δὲ τὰ οἰκονομικὰ καὶ τὰ ἄλλα τῆς χώρας ζητήματα δὲν ψηφίζομεν ἐξαιρετικοὺς διὰ τὴν πλειονότητα νόμους, ἀλλὰ πάντες οὗτοι ἐξ ἴσου εὐνοοῦν καὶ ἐπιβαρύνουν τὴν χώραν. Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὰ πολιτικὰ δίκαια, ἐὰν ὑπάρχωσι τοιαῦτα τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ προστατευθῶσι, δὲν εἶνε ὁ ἀριθμὸς τῶν Μωαμεθανικῶν μελῶν ὅστις θὰ προστατεύσῃ αὐτά, ἀλλὰ τὸ κῦρος τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ διὰ τοῦ ψηφίσματος λοιπὸν αἴτησις δὲν θὰ βλάψῃ τὴν ἰσορροπίαν τῆς πολιτικῆς, οὔτε ἀποτελεῖ ἀναχρονισμὸν μεσαιωνικόν, ὅταν πρόκειται νὰ ὑπερασπίσῃ τὴν ἰσότητα καὶ τὴν δικαιοσύνην. Τοιαύτη αἴτησις δεικνύει ζωτικότητα φρονήματος τοῦ λαοῦ, ὅστις ζητεῖ νὰ διεκδικήσῃ τὰ δίκαια αὐτοῦ. Ὅταν ἓν καθεστὼς δὲν ἀνταποκρίνεται εἰς τὸ δίκαιον καὶ τὰς προοδευτικὰς τάσεις τῆς ἐποχῆς, εἶνε καθῆκον ἡμῶν νὰ ζητῶμεν προαγωγὴν αὐτοῦ, διότι ἄλλως ἡ στασιμότης βαρύνει ἐπὶ τοῦ λαοῦ μιᾶς χώρας. Καὶ τὸ παράδειγμα τῶν ἀναγκαίων αὐτῶν μελῶν τὸ λαμβάνομεν ἐκ πολὺ πλησίον ἡμῶν ἐξ αὐτῆς τῆς Τουρκίας καὶ πολὺ μακρὰν ἡμῶν ἐξ αὐτῆς τῆς Ἀγγλίας, ἡ ὁποία διοικεῖ τὴν νῆσον. Ἡμεῖς οὐδὲν ἄλλο ζητοῦμεν ἢ ὅπως ἀκούεται ἡ γνώμη καὶ ἡ φωνὴ τῆς χώρας, ἡ δὲ ἀρνησικυρία θὰ ὑπάρχῃ ὅπως ὑπάρχει ἐν Ἀγγλίᾳ· θέλομεν νὰ ἄρωμεν τὸ κώλυμα ὅπερ ὑπάρχει εἰς τὸ ᾧ τῷ Σώματι ἡμῶν τοῦ νὰ ἐκφρασθῇ ἡ γνώμη τῆς πλειονοψηφίας· θέλομεν νὰ ἄρωμεν ἓν συνταγματικὸν ψεῦδος καθ' ὃ ἡ μειονότης, καὶ τὸ ἐπαναλαμβάνω, ἡ μειονότης ἐν πλείσταις περιστάσεσι διευθύνει τὸ Συμβούλιον τοῦτο, διότι, γνωρίζουν κάλλιστα τὰ ἐντ. Μουσουλμανικὰ μέλη ὅτι πλειστάκις ἡττήθησαν τὰ ἐντ. Ἑλληνικὰ μέλη διότι ἐκεῖνα προσετέθησαν εἰς τὰς νικητικὰς τάξεις.

Ἀλλ' ἡ βάσις ἐφ' ἧς στηρίζεται τὸ ψήφισμα εἶνε δικαία καὶ νόμιμος, ἣν καθιέρωσεν αὐτὴ ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις καὶ τὴν ἐφαρμογὴν ταύτης ζητοῦμεν σήμερον. Ὁ ἀριθμὸς τῶν 9 πρὸ 3 ἐκανονίσθη ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας, καὶ ἐπειδὴ ἡ ἀναλογία τοῦ πληθυσμοῦ μετεβλήθη, οὐδὲν λογικώτερον τοῦ νὰ μεταβληθῇ ἀναλόγως καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν αἱρετῶν μελῶν.

Ο ΣΙΕΦΚΕΤ λέγει ὅτι δὲν παραδέχεται ὅτι ἡ συγκρότησις τοῦ Συμβουλίου τούτου ἐγένετο ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀναλογίας τοῦ πληθυσμοῦ. Ἡμεῖς φρονοῦμεν ὅτι ὁ ὁρισμὸς τῶν Ἑδρῶν ἐν τῷ Συμβουλίῳ τούτῳ κατ' ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ ὑπῆρξε σύμπτωσίς τις ἢ μυστήριόν τι ! !

ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ. Τὸ Ἐντ. προλαλῆσαν μέλος ἀνέφερεν ὅτι τυχαίως ἐδόθησαν τοιοῦτοι ἀριθμοὶ διὰ τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον καὶ τοιοῦτοι διὰ τὸ Ὀθωμανικὸν καὶ οὐχὶ διότι ἐλήφθη ὑπ' ὄψει ἡ ἀναλογία τοῦ πληθυσμοῦ. Δι' ἡμᾶς, δὲν εἶνε οὔτε σύμπτωσις, οὔτε μυστήριον, οὔτε τυχαῖον, καὶ θὰ δώσω καὶ εἰς τὸ Ἐντ. μέλος νὰ ἐννοήσῃ. Θὰ παραπέμψω εἰς ἐπιστολὴν τοῦ Ὑπουργοῦ Κόμητος Κίμπερλεϋ (ἀρ. 62) 28 Ἀπρ. 1882. Αὕτη εἶνε ἀπάντησις εἰς ἐπιστολὴν τῶν τότε πρωτευόντων τῶν Ὀθωμανῶν οἵτινες ἔλεγον ὅτι θὰ ἀδικηθῶσι διὰ τῆς τοιαύτης ἀναλογίας τῶν μελῶν, καὶ ἀπήντα ὅτι δὲν ἔχουν νὰ ἀδικηθῶσι, διότι ὑπῆρχε πρότερον Νομοθ. Σῶμα μὲ ἀναλογίαν 1 Ὀθωμ. πρὸς 2 Ἕλληνας, διότι οὕτω ἐθεωρεῖτο ἡ ἀναλογία τοῦ πληθυσμοῦ. Ὅταν ὅμως ἐγένετο ἀπογραφὴ ἐγίνεν ἡ ἀναλογία 1 πρὸς 3, διότι τοιαύτη εὑρέθη καὶ ἡ ἀναλογία τοῦ πληθυσμοῦ. Τώρα πιστεύω ὅτι τὸ ἐντ μέλος θὰ ἠννόησεν ὅτι δὲν εἶνε μυστήριον ἢ σύμπτωσις ἡ ἀναλογία αὕτη.

ΣΙΕΦΚΕΤ. Αὕτη ἦτο ἡ ἐντύπωσις εἰς ἣν ἕως τώρα διετέλουν, ἀλλὰ τώρα ὀφείλω νὰ εἴπω ὅτι ἠννόησα ὅτι ἦτο ἐσφαλμένη ἡ ἐντύπωσίς μου ἐκείνη.

ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ. Χαίρω τώρα διότι τὸ Ἐντ. μέλος ἐδιώρθωσε τὰς ἐντυπώσεις του. Ἀφ' οὗ λοιπὸν νῦν ὁ πληθυσμὸς ηὐξήθη καὶ ἤλλαξε κατ' ἀναλογίαν τῶν δύο στοιχείων, πολὺ φυσικὸν εἶνε συμφώνως πρὸς τὴν ἀναλογίαν ταύτην νὰ μεταβληθῇ καὶ ἡ ἀναλογία τῶν αἱρετῶν μελῶν. Ἐλπίζω δὲ ὅτι καὶ τὸ Ἐντ. μέλος θὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ἡ πορεία αὕτη εἶνε καὶ ἡ πολιτικὴ τῆς Κυβερνήσεως, διότι κατὰ μὲν τῷ 1878 ἔδωκεν αἱρετὰ μέλη 1 πρὸς 2, κατὰ δὲ τῷ 1882 ἔδωκε 1 πρὸς 3, διότι τοῦτο ἀπῄτει καὶ ἡ ἀναλογία τοῦ πληθυσμοῦ.

Τὰ Ἐντ. Ὀθωμ. μέλη δὲν θὰ εἶχον βεβαίως αὐτὴν τὴν ἰδέαν ἐὰν ἡ ἀναλογία τοῦ πληθ. ηὔξανεν ὑπὲρ αὐτῶν καὶ ἠλαττοῦτο δι' ἡμᾶς· καὶ ἡμεῖς τότε δὲν θὰ ἐλέγαμεν ὅτι παρελογίζοντο ὅταν ἐζήτουν ὅ,τι καὶ ἡμεῖς σήμερον ζητοῦμεν, διότι θὰ ἐλέγομεν ὅτι ἀφ' οὗ ὁ Θεὸς τοὺς ηὔξησεν ἐπὶ τέλους, εἶνε δίκαιον νὰ ἀπολαύσωσι καὶ αὐτοὶ τῶν δικαίων των.

Ἡ Κυβ. τῆς Α. Μ. δὲν θὰ ἀρνηθῇ εἰς ἡμᾶς τὸ δικαίωμα τοῦτο, διότι τὸ τοιοῦτο θὰ ἀντέφασκε καὶ πρὸς τὴν ἱστορίαν τῶν Ἄγγλων καὶ πρὸς τὰ ἀντιπροσωπευτικά των πολιτεύματα. Πρᾶγμα ὅπερ ἔκαμεν εἰς ἄλλους λαούς, πολὺ περισσότερον θὰ τὸ κάμῃ εἰς ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας, οἵτινες καυχόμεθα ὅτι καταγόμεθα ἐξ ἐκείνων οἵτινες ἐδίδαξαν τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου καὶ τὴν Ἐλευθερίαν. Τὸ ἔδοξε τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ εἶνε πολὺ σπουδαῖον, καὶ εἶνε ὀλιγωρίᾳ ἡμῶν ὅτι ἐβραδύναμεν νὰ ζητήσωμεν τοιοῦτόν τι, οἷον ζητοῦμεν νῦν διὰ τοῦ ψηφίσματος τούτου.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν παρουσίαν τῶν Ἐπισήμων μελῶν ἐν τῷ Συμβουλίῳ τούτῳ πολλάκις ἐξεφράσθημεν ὅτι εἶνε ὅλως περιττὴ καὶ παρέλκει. Ἐλπίζω δὲ ὅτι τὰ ἐπίσημα μέλη θὰ ἀπόσχωσι τῆς ψηφοφορίας ἐπὶ τοῦ ψηφίσματος.

Ὁ ΖΙΑΗ ἐφ. λέγει ὅτι τὸ ψήφισμα τοῦ κ. Θεοδότου δὲν ἀποτελεῖ πρέπουσαν πρότασιν, διότι δὲν εἶνε καλὸν διὰ τὴν πολιτικὴν τοῦ τόπου καὶ διὰ τὴν ἐν τῷ Νομοθετικῷ Συμβουλίῳ ἰσορροπίαν.

Ὁ Μ. ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ λέγει ὅτι τὸ ψήφισμα πρέπει νὰ ψηφισθῇ τῇ ἀνοχῇ τῶν ἐπισήμων μελῶν ἵνα ἀποσταλῇ εἰς Ἀγγλίαν, ὅπου ἐλπίζει ὅτι θὰ εὑρεθῇ εἷς νέος Κίμπερλεϋ, ὅστις θὰ εἴπῃ ἐὰν ἡ πλειονοψηφία ἔχει δίκαιον ἢ ὄχι.

ΑΡΧΙΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ. Τὸ προταθὲν ψήφισμα φαίνεται ὅτι ἐμεγαλύνθη κάπως ἀφότου προυτάθη· ἐγὼ ἐννόησα τὸ ψήφισμα ὡς ψήφισμα δι' οὗ προυτείνετο ὅπως τὰ Ἑλλην. μέλη αὐξηθῶσιν ἀπὸ 9 εἰς 12, ἀλλὰ τὸ ἐντ. μέλος φαίνεται προτεῖνον ὡς πρόσθετον μέτρον, τὸ νὰ ἐλαττωθῶσι καὶ τὰ ἐπίσημα μέλη ἀπὸ 6 εἰς 3. Ἀλλ' ὁπωσδήποτε τὸ ψήφισμα τοῦτο ἐπηρεάζει τὸ διάταγμα τῆς Α. Μ. ἐν Συμβουλίῳ. Ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος εἶπεν ὅτι πᾶν ὅ,τι ἦτο ἀναγκαῖον νὰ λεχθῇ ἐλέχθη, καὶ συμφωνῶ μετ' αὐτοῦ. Δέον νἀναπολήθῇ ὅτι αἱ γνῶμαι αἱ ἐκφρασθεῖσαι ὑφ' ὅλων τῶν μελῶν εὕρηνται ἐν τοῖς πρακτικοῖς, καὶ ὅτι τὰ πρακτικὰ ταῦτα θὰ σταλῶσιν εἰς τὸν ἐντ. Ὑπουργόν. Τὸ δὲ καθῆκον τῶν ἐπισήμων μελῶν εἶνε σαφές· δὲν ἀποδέχονται τὸ ψήφισμα τοῦτο, καὶ θὰ καταψηφίσωσιν αὐτοῦ.

ΘΕΟΔΟΤΟΥ. Ἀναγινώσκει ἐπιστολὴν τοῦ Λόρδου Γρέβιλλ πρὸς τὸν Μουσοῦρον πασᾶν, ἐξ ἧς καταφαίνεται ὅτι ἡ ἀρχὴ τῆς ἀναλογίας τοῦ πληθυσμοῦ εἶνε δικαία.

Ἐν σχέσει δὲ πρὸς τὸ λεχθὲν ὑπὸ τοῦ ἐντίμου Ἀρχιγραμματέως ὅτι τὰ ἔντιμα μέλη ἐν τῇ ἀναπτύξει τοῦ ψηφίσματος ἐπεξετάθησαν πολὺ καὶ ἐζήτησε καὶ τὴν ἐλάττωσιν τῶν ἐπισήμων μελῶν ἀπὸ 6 εἰς 3 λέγει, ὅτι πρὸς τὸ παρὸν ἀρκούμεθα εἰς τὸ νὰ αὐξηθῶσι τὰ Ἑλληνικὰ μέλη ἀπὸ 9 εἰς 12 ἢ νὰ ἐλαττωθῶσι τὰ ἐπίσημα ἀπὸ 6 εἰς 3. Βεβαίως τὸ δεύτερον δὲν θὰ στηρίζηται ἐπὶ τῆς ἀκριβοδικαίας ἀρχῆς τῆς ἀναλογίας τοῦ πληθυσμοῦ, οὔτε θὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν κοινὴν συνείδησιν, τὸ ἀποτέλεσμα ὅμως ἐν τῇ συγκροτήσει τοῦ Συμβουλίου θὰ εἶνε τὸ αὐτό.

Παρατηρεῖ ὅτι ἐν ἄλλαις χώραις ἡ ἐκλογὴ τῶν ἀντιπροσώπων γίνεται κατὰ διαμερίσματα ἀδιακρίτως φυλῆς καὶ θρησκεύματος· τοῦτο δὲ μᾶλλον ἐδικαιούμεθα καὶ ἡμεῖς τώρα νὰ ἀπαιτῶμεν, ὁπότε τὰ Ἐντ. Μουσουλ. μέλη δὲν θὰ εἶχον τὴν τιμὴν νἀντιπροσωπεύωνται ἐνταῦθα. Ἀφ' οὗ λοιπὸν εἰς τοῦτο πρὸς τὸ παρὸν ἀρκεσθέντες, εἰς τὴν ἀναλογίαν τοῦ πληθυσμοῦ, χοριζόμενοι τοῖς Ὀθωμ. συναδέλφοις, εὑρίσκομεν ἀδικαιολόγητον ἀντίστασιν, ἐπιφυλαττόμεθα καὶ ἡμεῖς ὅπως ζητήσωμεν καὶ ὑπὲρ τῆς Νήσου μας ὅ,τι κατὰ γενικὸν κανόνα εἰς πάσας τὰς πεπολιτισμένας ἀντιπροσωπευτικὰς χώρας συμβαίνει, δηλ. ὅπως ἐκλέγωνται πάντες οἱ ἀντιπρόσωποι ὑφ' ὅλης τῆς Κύπρου ἀδιακρίτως φυλῆς καὶ θρησκεύματος.

(Γενομένης ψηφοφορίας, τὸ ψήφισμα καταψηφίζεται διὰ τῶν ἡνωμένων ψήφων τῶν κυβερνητικῶν καὶ μωαμεθανικῶν μελῶν).

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΑΓΟΡΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Σῖτος	τὸ κοιλὸν	γρ.	36—38
Κριθὴ	»		16
Βρόμη	»		13
Ὄροβος	»	»	30
Ἄνισον	ἡ ὀκᾶ	»	6 1/2
Λινόσπορος	»	»	3 1/4
Κουκκία ξηρὰ	»	»	1 1/2—2
Σταφ. μαῦραι	»	»	2 1/2
» βρασταὶ	»	»	2 1/2
Γεώμηλα	»	παρ.	20—40
Κρόμμυα	»	»	15—20
Ἔλαια ἐντόπια	ἡ λίτρα	γρ.	27—28
» ξένα	»	»	25—26
Βάμβαξ	»	»	30—31
Μαλλία	»	»	23—24
Οἶνοι	τὸ γομάρι	»	250-300
Κουμανδαρία	»	»	220-250
Ρακὴ σοῦμα 20 β.	ὀκᾶ	»	2 1/2

ΑΠΟΙΚΙΑΚΑ

Ὄρυζα	ὁ σάκκος	»	312
Σάκχαρον	»	»	335
Σάπων ἑλληνικὸς	ἡ ὀκᾶ	»	8
Πετρέλαια ρωσσικὰ	τὸ κιβ.		52

ΠΟΔΗΛΑΤΑ

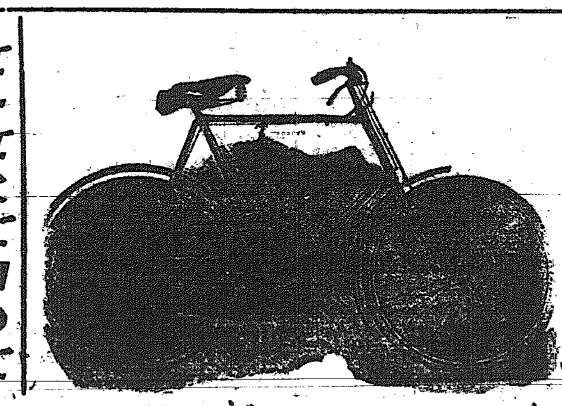

ΠΟΔΗΛΑΤΑ

ΔΙΓΡΑΝ ΟΥΖΟΥΝΙΑΝ

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ (ΚΥΠΡΟΣ)

ΑΠΟ 2 ἤδη ἐτῶν προμηθεύω ποδήλατα τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ Ἐργοστασίων

RALEIGH & HUMBER

μὲ μηνιαίας δόσεις καὶ εὑρίσκομαι εἰς τὴν λίαν εὐάρεστον θέσιν νὰ βεβαιώσω διὰ τῆς πολυαρίθμου πελατείας μου ὅτι ταῦτα εἶνε τὰ ἄριστα πάντων.

Τοιαῦτα ποδήλατα προμηθεύω ἀντὶ τιμῆς ἀπὸ 12 σελλινίων μέχρι 13 λιρ. καὶ 10 σελ. μὲ ἑβδομαδιαίας δόσεις 2 σελ.

Μεταχειρισμένα ποδήλατα προμηθεύω μὲ ἑβδομαδιαίας δόσεις 1—1 1/2 σελ.

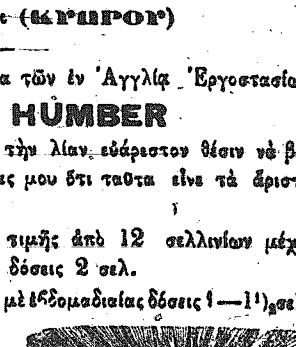

Οἱ κατοικοῦντες εἰς χωρία ἢ ἄλλας πόλεις δύνανται νὰ ὁρίσουν ἀντιπροσώπους ἐν Λευκωσίᾳ.

Ἐν τῷ ἡμετέρῳ Καταστήματι πωλοῦνται ὡσαύτως ΠΥΡΑΥΝΑ πετρελαίου διὰ πεπιεσμένου ἀέρος δι' οἰκονομικωτάτην οἰκιακὴν χρῆσιν. Παρέχονται μὲ ἑβδομαδιαίας δόσεις ἑνὸς σελ. καὶ ἐπιδιορθοῦνται δωρεὰν ἐπὶ ἓξ μῆνας· ἕκαστος δὲ ἀγοραστὴς δύναται νὰ ἐπιστρέψῃ τὸ πύραυνον μετὰ τὴν χρῆσιν ἑνὸς μηνὸς ἐὰν δὲν ἤθελε φανῇ αὐτῷ ἀρεστόν.

Τιμαὶ ἀπὸ 8—12 σελ. ἕκαστον.

Διατελῶ κτλ.

ΔΙΓΡΑΝ ΟΥΖΟΥΝΙΑΝ

Τύποις «Λευκωσίας» Ε. Κ. Πετρίδου καὶ Σίας.